

en cartell

Publicat en motiu de l'exposició, *Fita en cartell*
produïda i organitzada per la Fundació Fita
del 22 de febrer al 23 de maig de 2022

Textos

Albert Piñeira i Brosel
Antoni Monturiol i Magda Pujolàs
Santi Barjau
Kim Bover i Busquet

Comissari

Kim Bover i Busquet

Coordinació

Carme Ors

Fotografies

Rafel Bosch
Axiu GEiEG
Arxiu Biblioteca Fages de Climent, Figueres

Disseny i maquetació

Roser Bover

Impressió

Imprenta Pagès

© de l'edició: Fundació Fita
© dels textos: els autors
© de les fotografies: els autors

ISBN: 978-84-04-37824-1

Dipòsit Legal: GI131-2022

La Fundació Fita vol fer públic el nostre agraïment més sincer a totes les persones i institucions que han participat generosament en aquest projecte.

Adela Garcia
Alba Gutiérrez
Anna Bonfill
Anna Gironella
Arnau Prat
Arxiu Municipal de Girona
Arxiu Comarcal de la Garrotxa
Arxiu Històric de Girona
Beatriz Alonso
Biblioteca de Catalunya
Biblioteca Fages de Climent, Figueres
Biblioteca Municipal Emilia Xargay
Biblioteca Nacional de España
Biblioteca Pública de Girona Carles Rahola
Carme Clusellas
Carme Ors
Escola FEDAC Pont Major
Ester Arché
Família Puigvert
Fundació Fita
GEiEG
Immaculada Costa
Irene Forts
Isabel Ortega
Joan Ferrer
Josep Perpinyà
Kim Bover
Laura Belda
Mar Ribot
Míriam Oviedo
Mònica Aymerich
Museu d'Art de Girona
Nativitat Vilanova
Narcís Castells
Quim Monturiol
Roser Bover
Teresa Herms
VEGAP
Xavier Puigvert

Cartells per transmetre missatges- 4
Albert Piñeira i Brosel

Fita, cartells d'una vida- 7
Antoni Monturiol i Magda Pujolàs

Els cartells d'artista de Domènec Fita- 20
Santi Barjau

Els cartells d'artista de Domènec Fita- 28
Kim Bover i Busquet

Catàleg cartells- 32
01- Fita Cartellista
02- Obra de Fita en cartell
03- Fita en cartell
04- Fita i altres artistes en cartell
05- Cartells de Fita per l'Estudi d'Art

Cartells per transmetre missatges

Albert Piñeira i Brosel

Vicepresident segon i diputat de Cultura de la Diputació de Girona

De manera ben merescuda, Domènec Fita és una de les figures més rellevants de l'art català del segle XX. La seva obra, ben present arreu del país, ha estat estudiada i catalogada, i continua sent promoguda i divulgada gràcies a la feina ingent que fa la Fundació Fita.

Hi ha una bibliografia àmplia sobre Fita, que es va completar amb la biografia que en va fer l'any 2014 Joan Domènec Moner: *Domènec Fita. L'home de l'art integrat*. Però, fins ara, hi havia un aspecte de l'artista que no s'havia promogut gaire: la seva faceta de cartellista.

El mateix Fita explicava que la seva obra es podia distribuir en dinou apartats, que anaven de l'art abstracte i l'art religiós a la pintura i els vitralls. I els cartells ocupaven el sisè lloc en la relació de feines que el mateix autor considerava rellevants. I és que tot

i que Fita va fer en vida vuitanta-cinc d'exposicions individuals i cent cinquanta de col·lectives, mai no s'havia organitzat cap mostra dels seus cartells, tot i que en va produir molts.

L'artista sempre partia d'unes premisses que lligaven amb el conjunt de la seva obra: una expressió adequada i una presentació clara i concisa. Fita considerava que cada cartell havia de ser diferent en funció de l'encàrrec rebut i del que s'hi havia d'anunciar. Donava importància a la imatge gràfica, però també al text que anunciava l'esdeveniment per tal d'atreure l'atenció del públic i comunicar el missatge desitjat. Això fa que els seus cartells siguin pràctics i molt personals, i que s'hi reconegui l'artista i la seva personalitat.

Molts d'aquests cartells són fruit de la col·laboració amb diverses entitats i, per aquest motiu, són molt heterogenis, si bé tenen un segell comú: la voluntat de servei al marge dels mitjans econòmics de què es disposava per fer-los.

En definitiva, estudiar i exposar la producció de cartells de Fita era molt necessari per continuar investigant sobre la seva vasta producció i posar-la en context i a disposició del públic. Formen part inestriable de la seva obra i connecten amb el que el mateix Domènec Fita va dir que volia aconseguir amb la seva tasca: ser lliure, creatiu i, sobretot, útil. És indubtable que els seus cartells obereixin als conceptes que van

Fita, cartells d'una vida

Antoni Monturiol i Magda Pujolàs

Llicenciat en història de l'art i Dissenyadora gràfica

«En el meu cas, crec que cada cartell ha de tenir l'expressió adequada i les lletres clares i concises. Penso que un cartell o un catàleg ha de respondre a aquestes exigències i la creativitat és una aportació que mai hem d'abandonar; aquesta és una exigència i una premissa de la nostra professió. Per aquest motiu, un cartell ha de ser diferent perquè l'encàrrec en cada moment és diferent»¹.

Domènec Fita

Domènec Fita era un artista polifacètic amb una llarga i dilatada carrera professional. Va participar en multitud d'exposicions, individuals i col·lectives, amb els seus dibuixos, quadres i escultures. En canvi, no va dur a terme mai cap exposició dels seus cartells². Aquest fet evidencia que l'autor no tenia consciència de la quantitat que n'havia fet i, potser, també posa de manifest que, per a ell, el cartell era un element més secundari de la seva producció. Els seus cartells no estan recollits ni sistematitzats com la resta de la seva obra artística, la qual cosa sorprèn, ja que Fita era molt curós en aquesta tasca. Amb tot, en un fons que es conserva a l'Arxiu Històric de Girona (AHG. Fons Domènec Fita Molat) donat pel mateix artista al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, l'any 1995, hi ha uns quants arxivadors amb obra

diversa del mateix autor, on hem localitzat bastants cartells de les exposicions en les quals va participar, tant si són de creació pròpia com si no. Aquest fet ens ha facilitat la tasca a l' hora d'aplegar-los, per intentar fer el recull el més ampli possible. Hem consultat sobre els cartells al mateix autor, i també hem fet una recerca intensiva per localitzar-ne els màxims possibles en diferents arxius, museus, biblioteques i a alguns col·leccionistes. Hem contrastat, també, els llistats que apareixen en algun dels catàlegs de les seves obres³. Amb aquest estudi pretenem omplir aquest buit i posar els cartells a l'abast del públic i ajudar a completar el conjunt de la seva obra.

Fita ha sabut atribuir a cada cartell una imatge pròpia, particular. De vegades, amb solucions pictòriques; de vegades, amb solucions més gràfiques, en funció d'allò que s'anuncia⁴, la qual cosa ens remet a la frase inicial de Fita d'aquest escrit, sobre la seva visió de com ha de ser un cartell. En diversos cartells, a la part textual, utilitzava una cal·ligrafia pròpia molt característica que també fa servir en les seves produccions artístiques. En un cartell on cal un text, Fita li dona tanta importància com a la imatge. El text en els cartells de Fita es llegeix de forma clara i fàcil. Imposant-hi la seva cal·ligrafia. «A les expressions dels cartells, el més normal és que les imatges i les lletres com més simples i de manera més directa ens adrecin al que fan referència, amb la màxima claredat possible, millor. Un bon cartellista no és aquell que té un estil marcat d'expressió i en tots els cartells no es mou de les seves imatges»⁵. Fita té una gran versatilitat artística, cuida en cada cartell que el cicle de la creació plàstica segueixi i estigui dotat del ritme

Domènec Fita
Semana Santa, 1964
97 x 60 cm
Col·lecció Fundació Fita

adequat. Que l'ordre existent entre la idea, la gràfica i el missatge sigui el correcte. En perfecta harmonia.

Un cartell té un doble vessant: el text, que ha de ser clar i concís, que ha d'atreure el públic a allò que l'artista vol fer conèixer, sobretot en el cas que es tracti de cartells per a les seves exposicions artístiques. I la imatge, que és el que a l'espectador el captiva en un primer moment, que ha de ser viva, acolorida i sorprenent. «El cartel únicamente es un medio, un vehículo de comunicación»⁶ ... entre l'artista i el públic. «No se puede limitar a que su expresión se produzca exclusivamente mediante signos visuales, necesita de un complemento textual para poder comunicar y conseguir un equilibrio comunicativo»⁷. Fita no se serveix dels tipus alfabètics d'impremta, com hem apuntat, sinó que moltes vegades la part textual té un caràcter peculiar, molt personal. Aquesta cal·ligrafia també ens apareix en diversos dels catàlegs de la seva obra que s'han editat al llarg d'aquests anys, que podem resseguir també en les seves obres plàstiques, sobretot en aquelles que tenen un caràcter més públic, que accentuen informativament allò que s'hi representa. Ho podem observar en diferents monuments realitzats per l'artista, com per exemple: *Monument a la Història de Girona* (1984) de Girona; *Pau i Treva*, monument a l'abat Oliba (2002) de Vic, o *Estela dels manaires* (2014) de Girona, entre altres.

Molts artistes, entre els quals el mateix Fita, no han sigut conscients dels cartells que han realitzat al llarg de la seva vida i han estat més preocupats pel que ells consideren la seva producció artística. Ara, recopilar-los i estudiar-los ens permetrà revisar-los i apro-

par-los al públic. Veurem que té una producció important quantitativa i qualitatativament també en aquest camp. No podem dir que Fita es caracteritzi per una producció de cartells massa homogènia com trobem en altres artistes que van crear cartells, com ara Picasso⁸, Miró⁹, Tàpies¹⁰ o Guinovart¹¹ per citar-ne només uns quants exemples. Els seus són cartells més heterogenis, amb tractaments tècnics i gràfics molt variats, fins i tot en aquells que va crear per a encàrrecs concrets. En aquests sembla que hi ha dedicat una major atenció per satisfer positivament l'encàrrec. Sorprèn enormement que Fita, que ha estat un artista inquiet, que ha experimentat artísticament al llarg de tota la seva carrera, tant a nivell de llenguatge com de materials i tècniques, no dediqués més atenció, amb una major producció, a la creació de cartells. En té de molt gràfics: *Semana Santa*, (1964), *Fita pintures*, (1981), *Manaires Girona*, (1983)... Els cartells són inseparables de la seva producció artística, de fet, en són un reflex. Són una mena de vasos comunicants. Però, per a Fita el cartell només és un apèndix secundari per donar a conèixer la seva obra. Com ell deia; «la varietat creativa és com un valor d'aportació artística»¹².

Els seus cartells, moltes vegades, són col·laboracions amb una voluntat de servei¹³ com podem veure en *Festa Major Montjuïc*, (1977), *Final d'Àmbit d'estructura social*, (1977), *XII Congreso Nacional de Ortopedia y traumatología*, (1980), *Girona per Amèrica Llatina*, (1980), per posar només alguns exemples. Són activitats a les quals es veu motivat a participar de forma activa amb la creació del cartell, segurament per qüestions de vinculació molt personals. En els

Domènec Fita
Dia del Seminari, 1966
 Imprès revista (cartell no localitzat)
 AHG. Fons Domènec Fita Molat

Domènec Fita
Curs per preparar professors de català, 1973
 45 x 32,5 cm
 AHG. Fons Domènec Fita Molat

encàrrecs que li feien d'algun cartell ell ajustava la seva proposta als mitjans de què es disposava, sobretot econòmicament parlant. Així, trobem propostes plàstiques que són menys cares a l'hora d'imprimir-les donat que de vegades col·labora amb entitats amb limitacions pressupostàries, amb l'afegit que el mateix Fita era de naturalesa austera. Posa tota la seva estima i ofici a l'hora de crear-los. Són sòlidos però diversos, no segueixen una mateixa pauta creativa. Com diu l'autor sobre ell mateix: «a mi em plau més deixar que surti [l'obra] per la llibertat i la creativitat del meu talent»¹⁴.

En un període cronològic concret, fer cartells en color era relativament car. Si alguna obra s'havia de repro-

dir en color a una certa mida s'havia de realitzar un fotocrom que es conservava i, de vegades, era reutilitzat en la impressió d'altres cartells. Normalment, l'edició del cartell era relativament més econòmica que la confecció del fotocrom, encara que s'hagués d'imprimir quatre vegades, corresponents a les quatre tints de la impressió en color (quadricromia). D'aquesta manera tenim que Fita utilitza aquest recurs d'impressió a *Fita exposició antològica*, (1980), *Fita, pintures i dibuixos*, (1986), *Fita al tint*, (1986) i sobretot per a l'exposició corresponent si aquesta itinera per diferents llocs, *Fita*, (1988), *Fita pintures del 1942 al 1988*, (1988), *Fita pintures i dibuixos*, (1988), on el cartell utilitza una de les seves obres i la composició del cartell no té massa variacions en els tres casos.

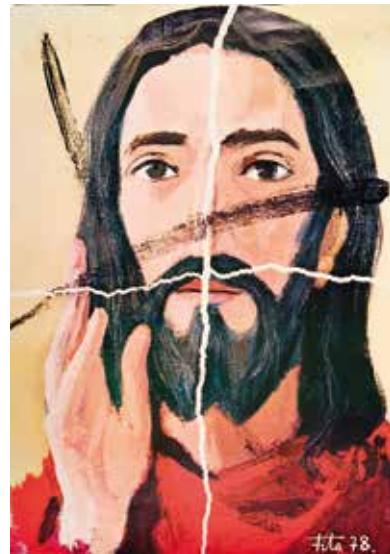
La majoria dels cartells de la seva creació tenen a veure amb el fet que feia alguna exposició on presentava al públic la seva darrera producció i, per tant, en molts casos trobem alguna obra que s'utilitza com a imatge principal del cartell. És en aquell precís moment on l'obra escollida té més significació. «El principal és no repetir-me», escrivia l'autor¹⁵. En altres casos, Fita crea una imatge expressament per anunciar la mostra. Aquests són més interessants, ja que són un reflex que ens apropa a la seva concepció del que és i ha de ser un cartell. «La millor informació és la que el propi artista va deixant al llarg de la seva trajectòria»¹⁶. D'aquesta forma el cartell funciona com a mitjà i vehicle d'informació a l'espai públic.

Hi ha un grup important de cartells que tenen a veure amb el seu vessant pedagògic, els de l'Estudi d'Art. Cada any se n'editava un per anunciar el curs i se n'imprimia un altre per a l'exposició que el clausurava amb el treball que havien fet durant el curs. No hem aconseguit localitzar-los tots. Però els que l'anunciaven, a partir dels que hem pogut recopilar, sembla que sempre s'hi repetia la mateixa il·lustració, amb una obra del propi Fita. El mateix motiu gràfic canvia només el color d'impressió era l'opció escollida. «Pel seu tarannà i manera de fer,... sempre ha controlat i dirigit o influït en el que s'ha publicat en referència al que ell ha fet»¹⁷. En canvi, en els cartells de l'exposició del final de curs, Fita convertia els alumnes en protagonistes reproduint obres seves per a il·lustrar els cartells o imatges fotogràfiques del curs amb els alumnes treballant.

A partir dels anys 1960 el llenguatge gràfic incorpora les formes geomètriques. Ho podem seguir a l'obra de Fita i en els seus cartells. A partir dels anys 1970 el cartell perd pes específic de forma global però, no en els cartells culturals, fins i tot els trobem amb una major profusió. En aquest període hi ha un augment de la producció dels cartells de Fita, que va *in crescendo*. La majoria són culturals, incloent-hi els d'exposicions d'obra pròpia.

Domènec Fita
Final d'àmbit d'Estructura social, 1977
67,5 x 49 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 50

Domènec Fita
Crist, 1978
69,5 x 49 cm
Col·lecció Fundació Fita

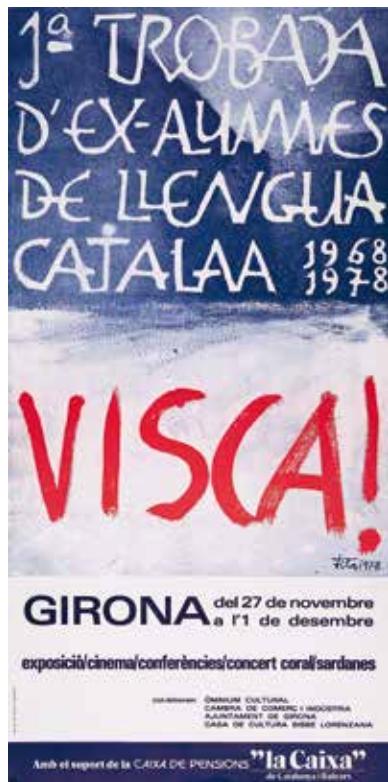
Als anys 1970/1980 els seus cartells per a les exposicions són peculiars. No tenen només una cara sinó que són el que podríem definir com a cartells/programa impresos per les dues cares. Economitzant mitjans, aquesta modalitat es va utilitzar molt en aquella època, sobretot per anunciar exposicions. Amb tot, el més habitual era que en una de les cares hi havia la imatge pensada per funcionar com a cartell i en l'altra cara i d'una manera molt clara, la part de text informatiu. En els cartells de Fita d'aquest període la distribució no és tan nítida i precisa, costa més discernir quina és la cara que fa la funció de cartell, de reclam. Fita, que era una persona molt pragmàtica, aprofita aquest sistema per encabir-hi molta més informació (de vegades en excés) en detriment de la imatge que queda més diluïda. Per a ell és important el conjunt de la informació que vol fer arribar a l'espectador: l'exposició (el lloc, les dates...) i l'obra. En els de Fita n'hi ha de dos tipus: uns on hi ha una cara més gràfica i una altra cara més de text. I en altres on tot i haver-hi dues cares treballades és difícil decidir quina és la que realment funciona com a reclam. Als anys 1980, la producció encara és més gran. Hi ha un moviment d'aquests cap a la utilització d'un llenguatge gràfic abstracte posat al servei d'una informació que ha de suggerir més que transmetre, amb una gran senzillesa i claredat. D'aquesta manera, el cartell es converteix en un element més dinàmic. Simplifica el que és difícil i ho sintetitza al màxim.

Quant als formats, no ha seguit una pauta fixa. Trobem mides diverses, moltes vegades aprofitant les dues cares, com ja hem apuntat. Cerca la utilitat i la imme-

diatesa; d'aquí que trobem cartells complint aquestes premisses que en l'àmbit personal a ell el satisfeien i posaven de manifest el seu tarannà.

La funció primordial del cartell és transmetre un missatge. Per exemple, anunciar una exposició... i per tant dintre aquesta economia de mitjans Fita utilitza alguna de les obres de la mostra que presenta en l'exposició que s'anuncia al cartell com a suport gràfic: *Fita pintures*, (1979), *Fita exposició de pintures*, (1980), *Obres de Domènec Fita*, (1982)... En aquell precís instant l'obra del moment és allò que per a ell és primordial. D'aquí que no sempre compongués un cartell específic, pensant en el pes artístic de la il·lustració, sinó que simplificava el procés amb l'elecció d'alguna obra representativa de l'exposició com a element de persuasió.

Hi ha diversos cartells que, donat que el que a ell li interessa és la comunicació amb el seu públic incondicional, són més simples des d'un punt de vista creatiu. En aquests, l'apartat textual és major (dades biogràfiques, currículum...), vol fer saber el seu recorregut vital, artístic, remarcant el seu gran bagatge. Moltes vegades són a una sola tinta, sense floritures gràfiques, molt sintètics. Fita sempre ha considerat que l'important d'una exposició és el catàleg perquè és el que queda de la mostra, sense pensar massa que el cartell és un element físic que també queda. Amb tot, moltes vegades no ens han arribat. És més fàcil i ocupa menys espai guardar un catàleg. Però la importància del cartell, al nostre entendre, també és fonamental perquè ens aporta altres informacions de

Domènec Fita
1a Trobada d'ex-alumnes
de l'Escola Catalana, 1978
64,5 x 31,5 cm
Biblioteca Pública
de Girona Carles Rahola

l'autor i ens complementa i permet reconstruir millor la seva personalitat. Per a Fita el cartell queda supeditat al catàleg. I, per tant, les portades d'aquests catàlegs les ha compost com si es tractés del cartell de la mostra. Hi ha una correspondència en els cartells editats com la portada del catàleg; *Fita 50 anys d'art integrat*, (1994). En altres ha dissenyat la portada del catàleg, tanmateix aquesta no s'ha imprès en format cartell. Podríem considerar, per tant, que aquestes portades dels catàlegs són en certa manera, per a Fita, els cartells de les mostres. Els resultats són molt bons i adequats a aquest sistema de comunicació, artista/públic.

Feta aquesta apreciació, només tindrem present, a l'hora de parlar de cartells, els que realment s'han editat. I no analitzarem les portades dels catàlegs. Però ens ha semblat interessant remarcar-ho.

Els cartells que hem localitzat de Fita són molt heterogenis i diversos. Hi podem resseguir el seu fer artístic quotidià: exposicions col·lectives i individuals, activitats culturals i populars, activitats educatives, congressos... Una part petita dins el conjunt global de la seva obra són cartells. Són documents personals amb estil i amb una escriptura particular que ens apropa a la seva passió pel procés creatiu. Quant al color dels cartells també l'autor ha estat exigent. «El color es uno de los elementos más expresivos del cartel; está cargado de alusiones psicológicas y sociales»¹⁸. Predominen sobretot aquells colors en què la simplicitat és la norma. Segurament perquè Fita es troba més còmode, per la seva innata facilitat per al dibuix, en les construccions que se sustenten en la dualitat blanc/-negre, que trobem en el seu traç en la il·lustració i el fons on ha realitzat el dibuix.

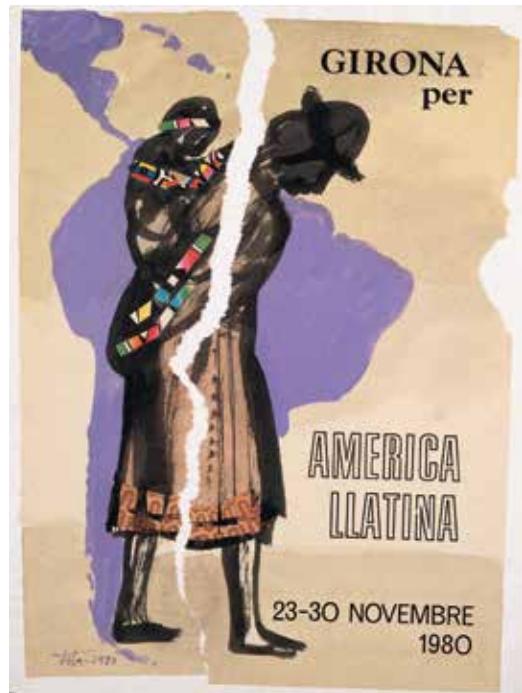
Molts artistes han fet cartells al llarg de la història i alguns d'aquests s'han de considerar com a veritables cartellistes. D'altres artistes han produït cartells sense adaptar el seu estil a aquesta finalitat.

Fita ha realitzat cartells però, s'ha adaptat al mitjà i al seu llenguatge, ajustant-se a les necessitats comunicatives, alhora creant expressament il·lustracions en les quals podem reconèixer i identificar el seu traç. Podríem dir d'ell que es troba a mig camí entre els dos

models apuntats sobre les formes de confeccionar cartells per part dels artistes. «Un altre aspecte a tenir en compte és el de comptar amb un camp d'imatges més ampli amb múltiples tècniques i unes grafies de lletra molt personals»¹⁹.

Participa al llarg de la seva vida amb altres artistes en exposicions de grup o col·lectives. Poques vegades en fa el cartell. Deixa aquest apartat a algun altre dels components de la mostra o bé és l'organització externa que encarrega el cartell a un artista i convoca els participants de la mostra. Són cartells per anunciar exposicions compartides en què ell assumeix un paper secundari en el tema del disseny del cartell. Aquest fet es dona sobretot a les exposicions de l'Estudi d'Art en els diferents cursos en què l'obra dels seus alumnes apareix en imatges fotogràfiques en els cartells en primer terme. En un dels anys, en el cartell trobem una de les obres d'un dels alumnes donat que aquest va morir aquell any, d'aquesta manera Fita té un record per l'alumne, *15 anys d'Estudi d'Art 1979/1994*, (1994).

Els cartells del Grup 5, del que Fita formava part junt amb Manera, Turró, Evarist Vallès i Emília Xargay i que va estar actiu els anys 1970, de les vegades que van exposar en diferents llocs com a grup, Fita només va fer-ne un. És un cartell simple, a una sola tinta, sense massa complicacions i ben integrat, en què crea un joc òptic i visual introduint una mena de moviment desquadrant que desenfoca tant la il·lustració com el text a tota la superfície del cartell. Li dona dinamisme i trenca amb l'estatisme de la superfície plana.

Domènec Fita
Original per cartell
Girona per America Llatina, 1980
Tinta, guaix, lletra set i collage
36,5 x 27,5 cm
Col·lecció Fundació Fita

Els cartells de Fita presenten unes idees i objectius de comunicació de cada moment. Té bons cartells. Fita és un cartellista circumstancial i esporàdic, però que sap treure recursos gràfics amb pocs mitjans com posa de manifest en el cartell de l'*'Exposició Antològica de ceràmica'* (1976), en què utilitza de fons diferents marques d'una buixarda, eina dels escultors i els picapedrers i que li atorga un aspecte dinàmic, creant un ritme en la composició. Li dona un aire d'abstracció. «El grafismo maneja conceptos abstractos y no

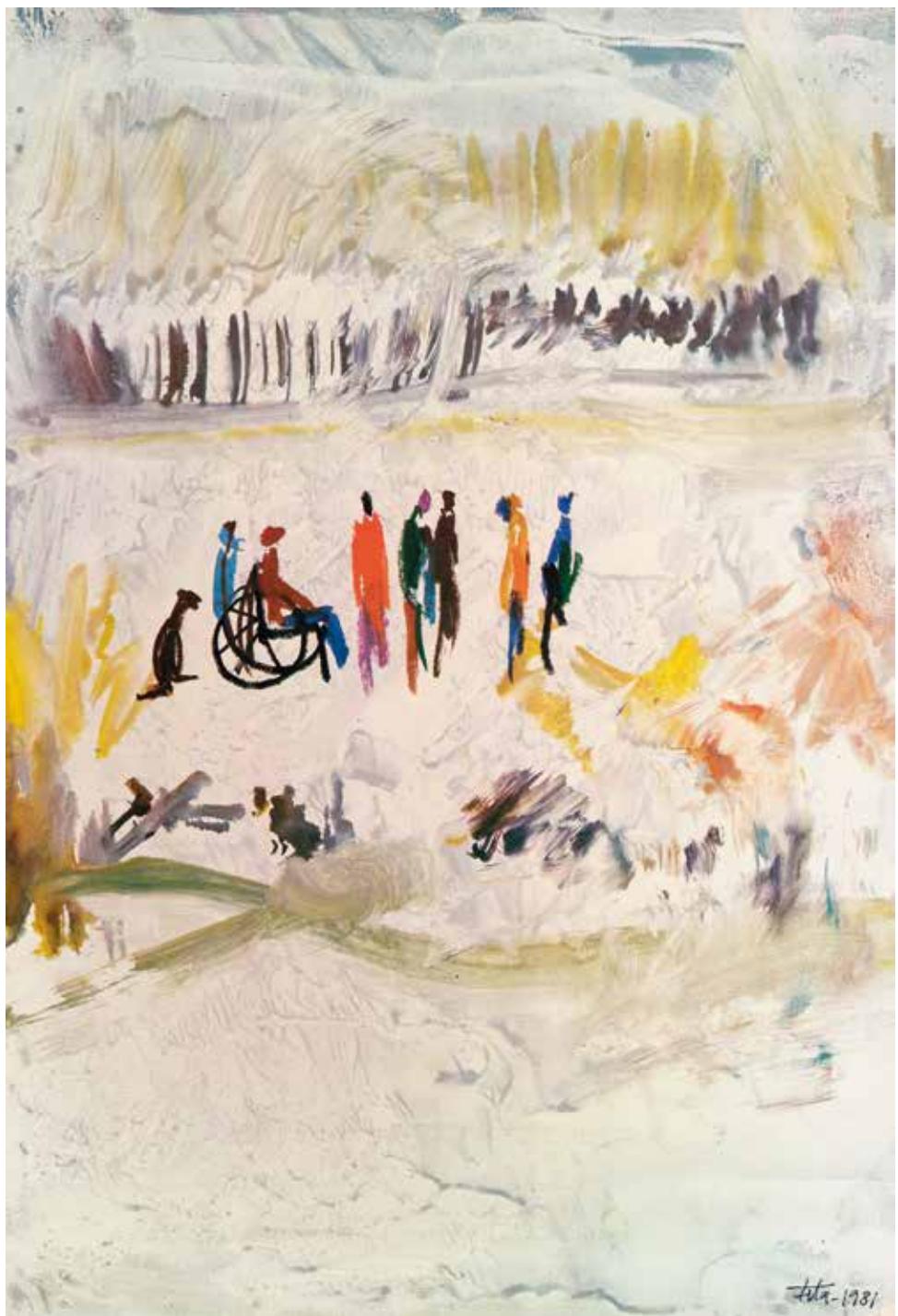
realidades representables, es decir, que la labor más habitual del grafismo consiste en visualizar conceptos abstractos»²⁰. L'objectiu de l'abstracció consisteix a anunciar la modernitat. Alguns dels cartells de Fita tenen un caràcter d'experimentació amb una distorsió de la realitat per transmetre un missatge amb una forta càrrega emocional.

Hi ha uns quants cartells que presenten un gran afany comunicatiu i en d'altres aquest aspecte no és tan accentuat. En veure els seus cartells anem descobrint sensacions noves. Completant-ne la visió com a artista, així ens aprotem al personatge, un artista polièdric. La visió dels seus cartells és una forma atractiva i senzilla de reviure la seva trajectòria vital i artística, serveix per fer un repàs a la seva producció, perquè en molts dels cartells de les seves exposicions hi trobem com a suport gràfic alguna obra de l'exposició que s'hi anuncia. És una forma de recuperar part de la seva memòria d'artista gràfic a la qual no s'ha dedicat cap atenció. Els seus cartells responen a diferents conceptes: informatius, artístics... Utilitza recursos diversos: figuració, abstracció..., emprats a vegades conjuntament i indistintament. Com a: *Exposició Homenatge del Magnífic Ajuntament de Palamós a l'escultor Fita*, (1968), *3er Concurs infantil de poesia i prosa*, (1976), *Final d'àmbit d'Estructura social*, (1977), Fita exposició de pintures, (1980), *XIII Congreso nacional de la Sociedad española de ortopedia y traumatología*, (1980)... Els cartells de Fita responen al caràcter polifacètic de l'artista. Podem resseguir-hi una certa aleatorietat: no hi ha un sol camí sinó diversos, com en la seva obra artística.

En els cartells de Fita on l'element figuratiu és important, destaca una certa frontalitat que a l'autor li permet adreçar-se directament a l'espectador, interpellant-lo: *Òmnium Cultural*, (1973), *Fita*, (1977), *Crist*, (1978), *Fita pintures*, (1989), *Fita* (1996), *Dibuixos Domènec Fita*, (2010).

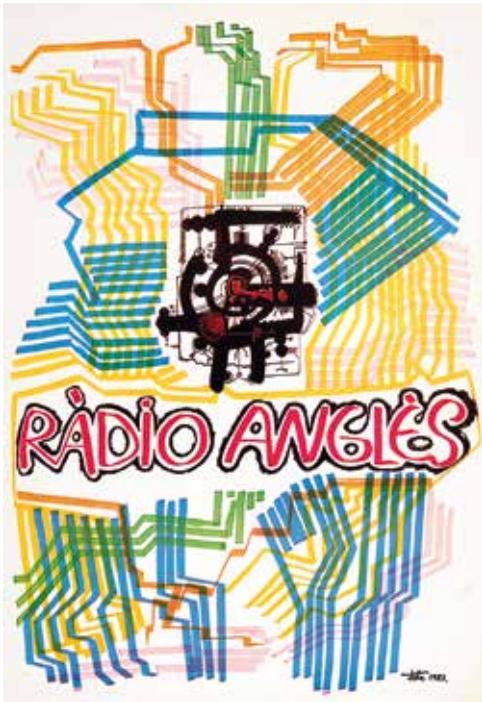
Els dos elements propis del cartell, imatge i text, tenen la missió d'atraure i atrapar la mirada de l'espectador i garantir una transmissió del contingut adequada. «El cartel artístico es un hecho cultural que no exige del usuario esfuerzo ni propósito alguno, por la sencilla razón de que forma parte de nuestra vida cotidiana»²¹.

Aquest estudi que teniu a les mans i l'exposició paral·lela de cartells de Fita continua la tasca d'investigació sobre la seva obra promoguda per la Fundació Fita. S'ofereix un catàleg raonat dels cartells que hem pogut localitzar dels que tenen a veure amb l'obra de Fita i amb les seves exposicions o bé cartells de creació per a altres motius diversos. Alguns d'aquests no són obra de Fita, però ens ha semblat interessant recopilar-los perquè formen part del corpus expositiu de l'autor. Fita va guardar molts d'aquests cartells i moltes vegades els que no són realitzats per ell hi són molt més presents que els que són de la seva creació. Va ser sistemàtic conservant els cartells fets per altres en els que ell participava, més que en guardar els de pròpia factura. Ens va semblar interessant incorporar-los tots a aquest treball. Amb tot, el tractament serà diferent. Els que no són de la seva creació no tindran un reflex textual. Sí que apareixeran tots a la relació del catàleg perquè d'aquesta manera podem seguir l'evolució expositiva de l'autor.

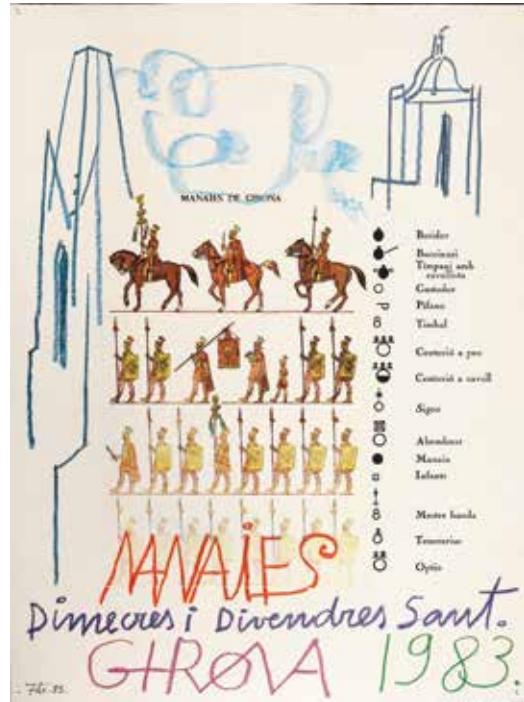
Domènec Fita
Any internacional del minusvàlid, 1981
63 x 43 cm
Col·lecció Fundació Fita

Fita-1981

Domènec Fita
Manaies Girona. 1983, 1983
65,5 x 30,5 cm
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Ràdio Anglès, 1983
50 x 48,5 cm
Col·lecció Fundació Fita

Els cartells de Fita són inseparables de la seva obra. Un recorregut pels seus cartells és una guia per observar i copsar l'evolució plàstica. Podem resseguir en els cartells la seva obra, però no hi ha cap influència dels seus cartells en aquesta. Fita era un escultor d'ofici, com Subirachs, i aquest fet, com diu Judit Subirachs en l'article que va fer sobre ambdós «tenien una mentalitat escultòrica, de la visió dels volums... estan especialment dotats per expressar sobre una superfície plana la dimensió d'una obra volumètrica»²², quan creaven en dues dimensions. Sobretot en el cas de Fita ho veiem en el cartell de la *Setmana Santa*, (1964) on la figura del Crist està tractada com una de les escultures d'aquell període. La figura del Crist la disposa en plans de color en el cartell, amb una gran sensació de volumetria.

Així com hi ha artistes que fan cartells de les seves exposicions i llavors s'interessen per aquest mitjà, en el cas de Fita aquest fet no es dona. Quan ha creat a partir d'algun encàrrec concret trobem que hi ha casos molt suggeridors, dinàmics i vigents. Hi ha una sèrie de cartells que segueixen aquests paràmetres; *Girona per Amèrica Llatina*, (1980), *Fita pintures*, (1981), *Ràdio Anglès*, (1983)...

En alguns cartells el poder de la composició en blanc i negre dels seus dibuixos queda ben palès. Les il·lustracions presenten un fort component de base del dibuix que els assigna una atemporalitat que els situa en una esfera de contemporaneïtat / actualitat, com a *Fita*, (1977), *Fita pintures*, (1981), *Fita dibuix, ceràmica*,

(1985). El cartell (amb l'espai en blanc) és lliure del que és superflú, deixant impol·lut el missatge. Amb una simplicitat elegant. Fita era un gran dibuixant avesat a l'ús del blanc i negre, però sense por per utilitzar altres colors. Les seves habilitats de dibuix amb poques traces li permeten crear il·lustracions amb una gran força.

L'ús de la geometria per part dels dissenyadors simbolitza un moment únic en què el disseny s'allibera del rigor de la composició en un sol eix central. Les formes geomètriques tenen un major grau de puresa, aquest és un recurs emprat per Fita en algun dels cartells com: *Ràdio Anglès*, (1983), *Temps de Flors*, (2005). En altres, la juxtaposició gran/petit capta l'atenció de l'espectador com en els que presentava la seva sèrie Animalots: *Fita animalots*, (1993), *Fita-pintures animàlia*, (1994). O en el de *l'Escola de ceràmica de la Bisbal*, (1984) on crea juxtaposicions casuals amb un resultat gràfic punyent tot i que sembla que no hi hagi una forma concreta. És una imatge cuidada que denota un gran control sense perdre cohesió. El poder de jugar i descobrir és important en el disseny d'un cartell.

Un cartell amb una tipografia pensada ja té molt de guanyat en la transmissió del missatge. Fita té una cal·ligrafia distintiva i pròpia. Aquesta crida l'atenció en si mateixa i la converteix en un senyal d'identitat de les seves obres. *Manaies*, 1983, *Hotel Llevant*, (1984), *XIIIè Concurs de Ceràmica*, (1993), *63 Aplec GEiEG a Sant Miquel de Falgars*, (1996). I d'una forma paradigmàtica a: *1a Trobada d'Ex-alumnes de llengua catalana*, (1978). Unifica moltes de les seves produccions.

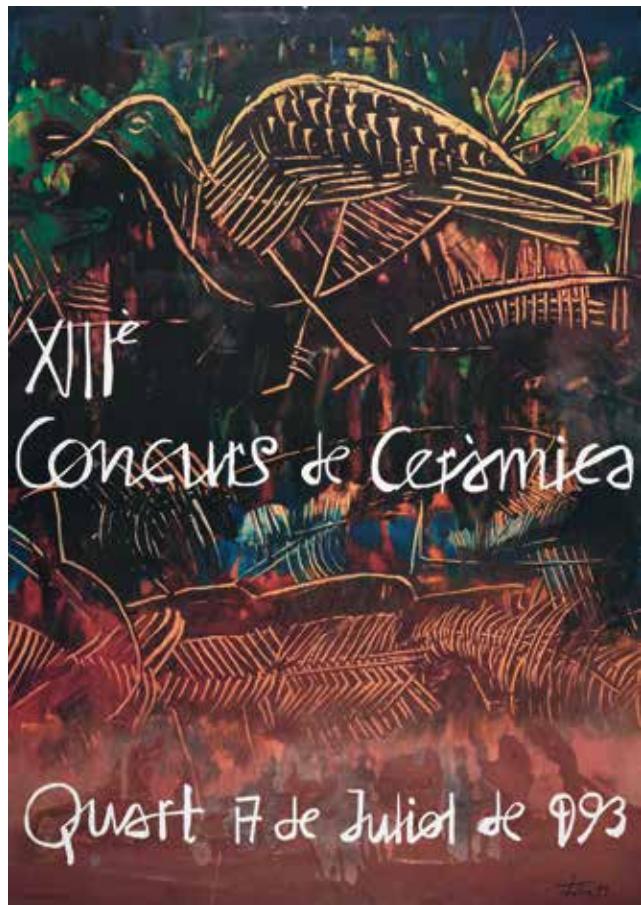
Dona un aire avantguardista mostrant diferents imatges disperses en un sol cartell, formant un collage, creant una imatge nova com en el cas del cartell de la *Galeria Girona*, (1978). Això ho fa amb diferents obres seves. Un retrat i un text. És un enfocament artístic alhora que un joc visual. Crea harmònicament una dissociació visual. Desdibuixa quelcom dotant-lo d'un aspecte espectral, amagant la forma vertadera, suggerint quelcom misteriós. Tota aquesta varietat de jocs visuals posen de manifest l'enginy, l'humor del seu autor i proporcionen a l'espectador satisfacció intel·lectual. Eliminar el que és superflú facilita la transmissió del missatge aconseguint claredat i sofisticació. El resultat ens dona uns cartells molt funcionals.

Amb aquest estudi es posa sobre la taula una part de la seva producció plàstica sense la qual aquesta hauria quedat incompleta. Permetrà comparar la seva producció gràfica amb la de les seves obres. I també resseguir si les seves solucions gràfiques s'estaven desenvolupant en cada moment o bé si aporta solucions més personals. Per expressar gràficament allò que es vol i es diu, Fita crea imatges d'una gran potència visual per damunt de modes. Fita en aquest sentit podríem dir que va per lliure. Amb tot, no era un artista aïllat del món sinó que era un artista implicat en el seu temps. En els seus cartells destaquen les idees. La imatge d'un cartell no és només una simple il·lustració sinó que forma part del missatge que aquest transmet. Junt amb el text es complementen per transmetre una idea amb gran coherència formal. El grafista quan crea un cartell està capificat en la recerca de l'equilibri entre la imatge i el text cercant una major

eficiència comunicativa. «El cartel era un indicio de cultura y a la vez un buen modo de presentar algo en sociedad, de dar a conocer un acontecimiento a los ciudadanos»²³. Això es pot aplicar en els cartells de Fita, ja que aquesta era la intenció dels cartells que va editar de les exposicions de la seva obra.

Els cartells comercials recorren a la figuració per fer-los més fàcils i entenedors al públic. En canvi, als cartells culturals, com en els de Fita, cal un altre model de llenguatge i Fita l'adulta i se serveix d'un cert surrealisme per arribar al seu públic, com a *Antològica del 3è Concurs de poesia i prosa*, (1975), *Ceràmica Fita*, (1976), *Fita*, (1977), *Fita pintures*, (1981)... Hi ha una expressivitat plàstica en els cartells de caràcter més surrealista. Són cartells més aviat austers, tant en l'ús del color com en la imatge, però en alguns casos amb un fort grau d'expressionisme. Algunes vegades amb tocs de major abstracció, com a: *Artistes gironins 1800-1900*, *Estudi d'Art Fita*, dels anys (1979), (1980), i (1981), *1r Torneig de Golf Girona*, (1993), *Fita 50 anys d'Art Integrat*, (1994), *Fira de Terrissa catalana*, (1994). En alguns dissenys la figura- ció és important. Els registres plàstics de Fita són amplis i variats. Hi ha una recerca permanent i una fonda espiritualitat.

Voldríem acabar aquest article amb les paraules de Lluïsa Faxedas sobre Fita que diuen «...la gran diversitat de tècniques i materials que ha utilitzat, el seu ús indistint de formes figuratives o abstractes i la seva receptivitat envers l'emergència de nous materials i tecnologies susceptibles de ser utilitzats artísticament

Domènec Fita
XIIIè Concurs de ceràmica, 1993
67,5 x 48 cm
Biblioteca Pública de Girona Carles Rahola

(els treballi ell personalment o no) ens el mostren com algú que des de la seva formació acadèmica inicial ha caminat molt i molt enllà en el seu camí de recerca personal...»²⁴. Estem absolutament d'acord amb aquesta visió i pensem que també és aplicable als seus cartells.

¹ Domènec FITA, *Reflexions sobre el cartell*, Notes manuscrites, Girona 2018

² Al volum *Cartells catalans. Final de segle XX. 1981-2000*. Enclopèdia Catalana, Barcelona 2013, l'autor parla dels cartellistes escollits per figurar en aquest volum i per no circumscriure's només a l'àmbit territorial de la capital catalana intenta ampliar-lo amb una representació territorial i en el cas gironí escull Fita juntament amb Emilia Xargay i Quim Coroninas, pàgina 10. Dir també que en aquest volum hi apareixen reproduccions dels cartells de Fita: pàgines 24-25 *Manea de Girona*, (1983) i a les pàgines 188-189 amb el cartell *Escola de Ceràmica de la Bisbal* (1984). Són les úniques referències a cartells de Fita que hem localitzat en l'àmbit editorial.

³ Al seu discurs d'ingrés a la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi, publicat a *Vivències*, Girona, 1985, hi ha una relació d'alguns dels seus cartells a les pàgines 79-80. En el catàleg de l'Exposició feta sobre la seva obra a la Casa de Cultura de Girona, Girona, 2001 Publicacions de la Fundació Fita en la que es feia un repàs de la seva producció hi ha una relació de cartells a la pàgina 42. Però no hi ha cap reflex al catàleg a nivell textual, ni apareix reproduït cap dels cartells d'aquesta relació.

⁴ En un apartat de l'escrit introductori al volum *Cartells catalans. Final del segle XX. 1981-2000*, titulat "Noms propis", l'autor (Francesc Fontbona) destaca entre d'altres a Fita i diu que és un «artista complet, escultor i pintor de cavallet i muralista- ha estat sempre un plàstic molt versàtil i com a cartellista ha sabut avant posar la seva obligació comunicadora a la temptació de deixar constància de la seva personalitat». Francesc Fontbona "Els cartells d'un nou statu quo". *Cartells catalans. Final de segle XX. 1981-2000*. Enclopèdia Catalana, Barcelona 2013, pàgina 13

⁵ Domènec FITA, Op. cit.

⁶ Francisco PERALES, *El cartel cinematográfico*. Junta de Andalucía, 1999, pàgina 28

⁷ Francisco PERALES, Op. cit. pàgina 43

⁸ Marc GUNDEL, *Picasso. The Art of the Poster. Die Plakatkunst. L'art de l'affiche*. Prestel Verlag, 2000

⁹ Miró, *cartells d'un temps, d'un país*, Museu d'Història de Catalunya, Generalitat de Catalunya, Barcelona, 2011

¹⁰ Rosa Maria MALET, *Els cartells de Tàpies*. Ed. Poligrafa S.A., Barcelona, 1983. Amb posterioritat tingué lloc una exposició a la Fundació Antoni Tàpies on s'edità un catàleg: *Els cartells de Tàpies i l'esfera pública*. Barcelona, 2006

¹¹ Guinovart, *Cartells d'un temps*. Viena Edicions, Barcelona, 2007.

¹² Domènec FITA, Op. Cit

¹³ Fita manifesta que un artista té una funció, ha de ser «útil i ha de servir en la creativitat artística», Domènec Fita, Op. Cit.

¹⁴ Domènec FITA, Op. Cit.

¹⁵ Domènec FITA, Op. Cit.

¹⁶ Domènec FITA, Op. Cit

¹⁷ Quim BOVER, "Unes mirades en l'obra de Fita", DDAA, *Fita 90*, Girona 2017, pàgina 3

¹⁸ Francisco PERALES, Op. cit. pàgina 59

¹⁹ Domènec FITA, Op. cit.

²⁰ Anna CALVERA, "Pioneros. Notas en torno al nacimiento de una profesión", Emilio GIL, *Pioneros del diseño gráfico en España*, Index Book, S.L., Barcelona, 2007, pàgina 35

²¹ Juan Carlos DÍAZ LORENZO, "El cartel", *Los carteles de Iberia* Madrid, 2003, pàgina 24

²² Dra. Judit SUBIRACHS BURGAYA, "Paralelismes entre Domènec Fita i Josep M. Subirachs", DDAA, *Fita 90*, Girona 2017 pàgina 41

²³ Anna CALVERA, Op. cit. Pàg. 46

²⁴ Lluïsa FAXEDAS, "Un artista del seu temps", DDAA, *Fita 90*, Girona 2017 pàg. 75-76

Els cartells d'artista de Domènec Fita

Santi Barjau

Doctor en Història de l'Art

Domènec Fita es va sentir atret sempre, com a creador, per la dimensió pública de l'art: va fer escultures a l'interior o a les façanes d'edificis religiosos, monuments en carrers i places, passos de Setmana Santa, pintures murals, tapisssos, vitralls i esgraflats, com també il·lustracions per a llibres o treballs per al teatre. És normal doncs que acabés també cridat a practicar aquest efímer art de carrer que són els cartells, tot i que no s'hi comença a dedicar fins que ja ha superat la trentena.

El conjunt dels seus treballs en aquest àmbit és representatiu del cartellisme d'artista: en efecte, segueix les pautes habituals en la producció dels artistes consolidats que es dediquen a fer cartells, els quals rarament es dediquen a la publicitat de marques comercials i, en canvi, dediquen una bona part dels seus esforços a tasques d'autopromoció (cartells per a les pròpies exposicions individuals o col·lectives), i també mostren una atenció especial als esdeveniments i commemoracions de caràcter cultural, a l'activisme social o fins i tot polític i, en el cas de Fita, també en el camp del cartell religiós.

En tots els cartells que crea, Fita no fa ús d'un llenguatge específic sinó que desplega tota mena de recursos, per tal de fer unes obres atractives que podem posar en paral·lel amb la resta de la seva producció, en especial els dibuixos i l'obra gràfica. Encara que l'autor no posés la seva producció de cartells a l'altura de la resta de la seva obra, actualment, ja amb la perspectiva d'una obra completa, podem adreçar la mirada cap aquest conjunt de treballs i adonar-nos de les qualitats formals d'uns cartells que són també un testimoni de quasi sis dècades de la vida gironina i catalana, i del desenvolupament de l'art en aquests anys.

És un tòpic, basat en el relat de Fita, contraposar en la seva obra un art integrat, fet per encàrrec i que tendeix a posicions una mica més conservadores, i una obra més lliure i personal. En els cartells combina les dues aproximacions, ja que n'hi ha molts que neixen clarament d'un estímul extern, mentre que d'altres es vinculen a les exposicions que celebra o a fets més íntims, tot i que mai deixa d'haver-hi una comunió amb els fets anunciats, els indrets on se celebren o les entitats que els organitzen.

A diferència dels cartells fets per grafistes o dissenyadors gràfics que, sobretot en les dècades més recents, utilitzen per als textos tipografies ja existents, els cartells d'artista fan ús, generalment, d'inscripcions escrites pel mateix creador i, en el cas de Fita, trobem sovint una lletrística pròpia i personal, basada en la seva cal·ligrafia i que destaca per enllaçar les lletres, com si s'haguessin fet sense aixecar la ploma o

Domènec Fita

Hotel Llevant-Llafranc dibuix - ceràmica Fita, 1994

50 x 34 cm

Gràfiques Anglès - Industria, 27. -Tel. 420405.- Anglès
Col·lecció Fundació Fita

l'instrument d'escriptura de la superfície. Aquesta característica és una extensió d'un dels seus estils de dibuix i gravat, amb figures o traços continus, sense salts.

En el cartellisme de Domènec Fita cal tenir en compte diversos factors que podem anomenar condicionants, si bé no cal prendre forçosament aquesta expressió d'una manera negativa. Un d'ells és, evidentment, l'arrelament a Girona. No hauria fet la mateixa obra si hagués estat establert a Barcelona o a qualsevol altre lloc del món. La dimensió local (ampliable a l'entorn més proper) afecta tant als encàrrecs (la localització dels esdeveniments anunciats) com a la iconografia emprada. En realitat, tal com estaven muntats els sistemes publicitaris de l'època i la dinàmica de producció, basada en imprentes properes (en el seu cas Moderna, Dalmau Carles Pla, Curbet o Grafis Sant), el talent de Fita no va ser reclamat des d'altres nuclis, ni se li va oferir de fer cartells d'àbst més general (a nivell català, espanyol o fins i tot internacional). Potser en altres condicions la seva obra s'hauria pogut divulgar en un context més ampli, tal com podrà fer-se d'ara endavant.

Amb l'arribada dels anys seixanta, Fita apareix sobtadament com a autor d'uns pocs cartells que mostren una riquesa de recursos i uns resultats interessants. El primer treball està vinculat amb la festa que actualment es coneix com a Temps de Flors, que en l'edició del 1963 s'anomenava *VIII Concurso provincial de floricultura* i ocupava només el claustre de Sant Pere de Galligants. Segons sembla, en aquells anys no

s'editava un cartell pròpiament dit, sinó que s'encarregava a un artista la coberta del fullet que contenia el programa i les bases del certamen i, com a molt, es podia enganxar el fotogravat sobre una cartolina on s'hi imprimia un text tipogràfic en funcions publicitàries. El treball de Fita mostra un collage de flors pintades i retallades sobre un fons blanc, en una tècnica que l'autor fa servir sovint¹.

Per a la Setmana Santa gironina del 1964 Fita fa un dels seus cartells més destacats, amb una figura de Crist crucificat, suggerida per un mosaic de peces irregulars sobre fons blanc. L'original que servia per a reproduir en cromolitografia sembla format per un collage de papers retallats en dues tonalitats, gris i marró. La premsa del moment indica que es tractava d'un encàrrec² i que es va publicar amb cert retard³. Com sol ser habitual en aquesta mena de cartells que anuncien esdeveniments de forta presència ciutadana i que tenen una periodicitat anual, s'alternaven els períodes de tria per concurs i els d'encàrrec direkte. Després que, en els anys cinquanta, abundessin amb algunes excepcions els cartells amb imatges edulcorades, es va produir una certa modernització quan, per a la Setmana Santa de 1961, es va fer un concurs, organitzat per Junta de Confraries, amb un premi de 4.000 pessetes⁴ que va recaure en Pau Cots, amb un projecte que mostrava la Creu amb els atributs de la Passió; el cartell del 1962 va ser obra de Jaume Roca Delpech, amb un calvari d'aire romànic; mentre que el del 1963 va ser fet per Emilia Xargay, que hi combina el ciri pasqual i la corona d'espines⁵. L'any 1965 el cartell de la Setmana Santa gironina va ser una fotografia de Narcís Sans⁶, que va establir un model

Domènec Fita

100 anys Dominiques Pont Major, 1994

29,5 x 21 cm

Paper de carta (cartell no localitzat)

AHG. Fons Domènec Fita Molat

Domènec Fita

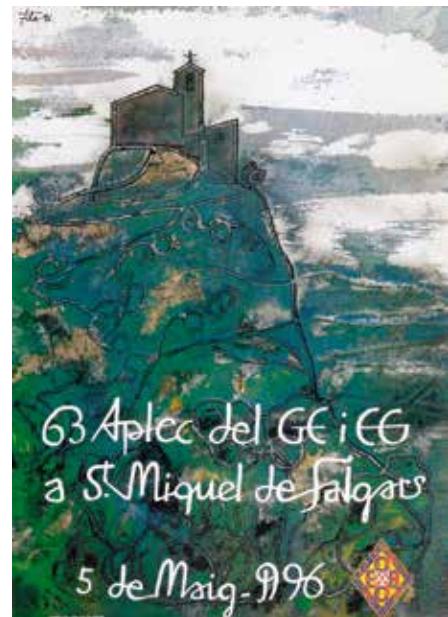
63 Aplec del GEiEG, 1996

29,5 x 21 cm

Palahí A.G.

Dip. Leg. Gi. 524-96

AHG. Fons Domènec Fita Molat

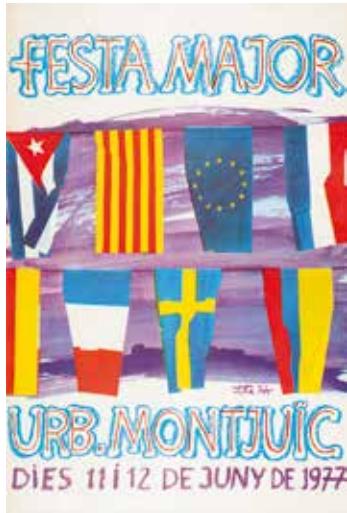

que es va seguir fins ben entrats els anys noranta, quasi sempre amb imatges en blanc i negre. El 2002, Fita va tornar a fer l'anunci per a la processó del Sant Enterrament, l'acte més solemne de la Setmana Santa, amb un cartell centrat en el rostre de Crist i del qual es coneixen dues variants, en positiu i en negatiu.

Al costat d'aquest cartell tan destacat, hi ha referències d'una altra obra dels anys seixanta: la imatge (que només coneix per reproducció en blanc i negre), per al Dia del Seminari del 1966, amb el que sembla un collage de siluetes de personatges eclesiàstics entre edificis. Desconeix si en la seva participació a l'*Exposición de Recursos Turísticos de Gerona y su provincia*, celebrada a Madrid el 1968 i que després faria gira per Espanya, hi va presentar algun cartell⁷.

La seva posició en el món artístic de Girona va fer que algun cop fos cridat per formar part del jurat a concursos de cartells⁸.

La dècada de 1970 és testimoni de molts i ràpids canvis socials i polítics, que es reflecteixen en els cartells de Domènec Fita. L'artista comença la seva sèrie de cartells per anunciar les exposicions en què participa, ja sigui tot sol o en grup, com ara la del Grup 5, amb una composició de tires de paper enganxat i desconstruït, característica que s'encomana a les lletres. També s'implica en les activitats que comencen a estar permeses per la nova situació política, com el *Concurs infantil de poesia i prosa*, promogut el 1976 per Òmnium Cultural, o bé l'acte de clausura d'un dels àmbits temàtics del Congrés de Cultura Catalana, celebrat a Girona l'octubre del 1977, i on il·lustra el

Domènec Fita

Festa Major Urb. Montjuïc, 1977

49,5 x 33 cm

AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 50

concepte d'Estructura Social amb una bastida d'obra ocupada per les siluetes de persones de diferents orígens i condicions (infants i gent gran, homes i dones, una monja i un capellà, obrers i professionals, i fins i tot un policia i un guàrdia civil).

D'aquests anys es conserven alguns originals fets amb collage, que no sembla que arribessin a ser impresos, com ara el de la festa major del barri de Montjuïc (1977), on Fita va viure la major part de la seva vida, format per un collage de banderes de diversos països; o bé, ja el 1980, el que porta el text *Girona per Amèrica Llatina*, per a unes jornades de solidaritat que s'hi van celebrar⁹. La imatge d'una dona indígena, amb el fill a coll, sobre la silueta del subcontinent, mostra un estrip de dalt a baix que és present en moltes altres obres de l'autor com a senyal de

denúncia de la situació d'aquells països en una època convulsa.

Els anys vuitanta són, sens dubte, el període més fructífer de Domènec Fita com a cartellista. És en aquests anys que, d'una manera més sistemàtica, fa cartells per a les seves exposicions, molt sovint basats en l'autoretrat, que algun cop substitueix per la seva firma, tan característica; també fa els cartells per als cursos que imparteix a l'Estudi d'Art, primer amb un mateix disseny que va repetint any rere any amb variants de color; més tard, el 1984, amb una nova presentació, amb el perfil d'un cap i una mà superposades a unes formes en els colors bàsics de la impremta, groc, magenta i cian, en un conjunt d'aire Pop. O presta el seu art a altres iniciatives, com els cursos de ceràmica de La Bisbal (1984), amb un collage d'aire cubista. També trobem Fita implicat sovint en diverses iniciatives relacionades amb la seva condició física de discapacitat, o de temes mèdics en general, que basa en representacions de la figura humana, com per al Congrés d'ortopèdia i traumatologia, del 1980, amb les siluetes que tenen marques en alguna part del cos; l'Any del Minusvàlid, del 1981, amb una composició de petites figures, alguna en cadira de rodes; o el Congrés d'anestesiologia i reanimació, del 1985, amb el cap d'un infant al llit de cures d'un l'hospital.

La imatge de Girona, tan present en l'obra de Fita, senyoreja en alguns cartells, en què el tema ho reclama, com el dels Manaires que acompanyen les processons de Dimecres i Divendres Sant, on Fita dibuixa, sobre un gravat preexistent, els pefils inconfusibles de la Catedral i Sant Feliu (1983), però també en

GIRONA, TEMPS DE FLORS
50a Exposició de flors, monuments, patis i jardins
del 14 al 22 de maig de 2005

Ajuntament de Girona

AMICS DE LES
FLORS I ELS JARDINS

AMICS DE
LA GIRONA
ANTIGA

Diputació
de Girona

Domènec Fita

50a flors a Girona. Girona, temps de flors, 2005

68,5 x 69 cm

35 x 35 cm

Col·lecció Fundació Fita

altres casos més aleatoris, com el que anuncia l'exposició d'obra pròpia a Llafranc (1984), amb els dos monuments i Sant Pere de Galligants dibuixats amb tinta que l'artista ha fet córrer quan encara era humida. L'abstracció, que Fita cultiva al costat de les obres figuratives, li dóna peu a fer altres cartells, com el que anuncia Ràdio Anglès (original inèdit del 1983).

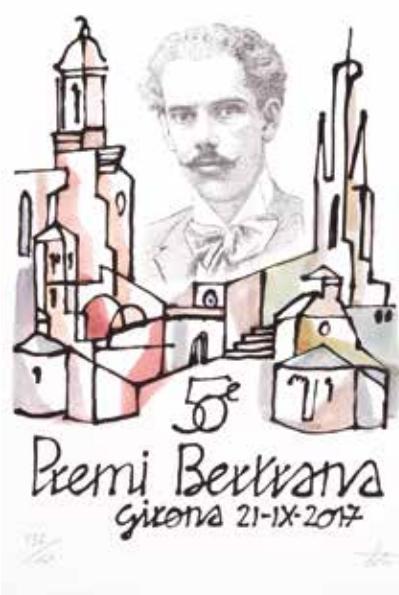
En la dècada dels noranta, i en els primers anys del segle XXI, Domènec Fita encara fa alguns cartells notables, amb àmplies visions paisatgístiques, com el cicle de conferències *El barroc a Girona* (1993), les *Trobades d'animator de cant per a la litúrgia* (1995), o l'aplec del Grup Excursionista i Esportiu Gironí a l'ermita de Falgars, habilitada com a refugi de muntanya (1996). Però un dels últims cartells de Fita, que en certa manera tanca el cicle de la seva producció en aquest àmbit, és el que va fer per al cinquantè festival Temps de Flors, el 2005, dissenyat per ordinador, on l'autor mostra de manera explícita els píxels d'una fotografia subjacent i també els del traç que hi afegeix en negre.

Val la pena posar el cartellisme de Fita al costat de la tasca d'altres pintors coetanis, sense ànim de comparar ni la tasca artística en general ni les respectives produccions de cartells en particular. En efecte, la dedicació al cartellisme per part de pintors o altres artistes amb carreres consolidades té uns precedents des del temps del Modernisme, amb les obres de Ramon Casas o Santiago Rusiñol, o del Noucentisme, amb els cartells de Josep Obiols o Francesc d'A. Galí, sense oblidar casos com el de Picasso o Antoni Clavé.

Entre els artistes més destacats que fan cartells en els anys que ens ocupen, trobem en primer lloc Joan Miró, que pertany clarament a una generació anterior a Fita, però la producció del qual en l'àmbit del cartell no té lloc fins als anys cinquanta i seixanta (amb cartells per a les seves exposicions a la Galerie Maeght de París o a la sala Gaspar de Barcelona, però també d'altres com el que reivindica els drets humans, per a la Unesco) amb una dedicació especial en els anys de la Transició, amb

Domènec Fita
50 è Premi Bertrana, 2017
45 x 70 cm
Esbós - Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
50 è Premi Bertrana, 2017
45 x 70 cm
Col·lecció Fundació Fita

cartells per al centenari del Centre Excursionista de Catalunya o el setanta-cinquè aniversari del Barça, per al llançament del diari Avui, o per al Congrés de Cultura Catalana (per a un dels àmbits del qual Fita, com hem vist, també va fer un cartell)¹⁰.

Un altre gran nom de l'art de la postguerra amb una dedicació constant al cartellisme va ser Antoni Tàpies, de qui també es recorden diversos cartells per a les seves exposicions individuals, o el de la inaugural de la Galeria Maeght de Barcelona, i sobretot els que va dedicar al mateix Congrés de Cultura Catalana, l'Assemblea de Catalunya, la Marxa de la Llibertat o el PSUC, però que, en els anys posteriors, també en fa per al mundial de futbol del 1982, els Jocs Olímpics del 1992, el centenari del F.C. Barcelona el 1999 o les barcelonines Festes de la Mercè del 2002¹¹.

Estrictament coetani de Fita és Josep Guinovart, que als anys cinquanta ja fa algunes aportacions per a cartells teatrals, en un estil de collage figuratiu, però de qui sobretot també es recorden els treballs de la Transició, com els que dedica als festivals de poesia catalana o a la *Trobada amb els poetes de l'exili i de la llibertat* (1977), a més dels que anunciaven les seves exposicions¹².

Finalment, un altre artista més jove que Fita, Joan-Pere Viladecans, també està força actiu com a cartellista entorn dels anys setanta, amb treballs per al llançament d'obres literàries, per a les jornades Galeusca (1976) o per a la campanya *Català, idioma oficial*, promoguda pel Congrés de Cultura Catalana.

Els cartells de Domènec Fita presenten en conjunt una gran varietat d'enfocaments, que mostren com es planteja cada projecte sense apriorismes. Tant si es basen en la figura humana, que per a ell constitueix la base de tot, com a escultor que és, o en visions paisatgístiques, o bé d'altres basats en un llenguatge abstracte, que per a Fita representa la possibilitat de fer una obra més personal, l'artista experimenta en cada ocasió amb la voluntat d'aprofitar el caràcter seriat i omnipresent que tenen els cartells en les parets de la ciutat, per tal de donar una difusió més gran al seu art.

¹⁰Antoni Monturiol, Dolma Martínez: *Mig segle de cartells*, del "Concurso exposición provincial de flores" a "Temps de flors", a: *Temps de flors. 50 anys de cartells 1955-2005*, Ajuntament de Girona, Girona, 2005, p. 80.

¹¹ *La Vanguardia Espanola* (Barcelona), 12 febrer 1964, p. 11.

¹² "Ayer apareció el cartel de la Semana Santa gerundense", *Los Sitios* (Girona), 18 març 1964, p. 2.

¹³ *La Vanguardia Espanola* (Barcelona), 16 novembre 1960, p. 14.

¹⁴ *La Vanguardia Espanola* (Barcelona), 3 abril 1963, p. 24.

¹⁵ *La Vanguardia Espanola* (Barcelona), 24 febrer 1965, p. 17.

¹⁶ César King: "Exposición de recursos turísticos o los recursos de una exposición", *Presència* (Girona), 25 maig 1968, p. 5; l'article esmenta un cartell anunciador de l'exposició, obra de Josep Perpiñà Citolera, i en reproduceix un, Gerona Costa Brava, informalista, d'autor no identificat.

¹⁷ "Concurso para un cartel del festival Aeronáutico Gerona-Costa Brava", *Los Sitios de Gerona* (Girona), 16 gener 1971, p. 11.

¹⁸ *Punt Diari* (Girona), 21 novembre 1980, p. 5

¹⁹ Joan Miró: *cartells d'un temps, d'un país* (cat. exp.), Museu d'Història de Catalunya, Barcelona, 2011.

²⁰ *Els cartells de Tàpies i l'esfera pública* (cat. exp.), Fundació Antoni Tàpies, Barcelona, 2006.

²¹ *Cartells d'un temps. Josep Guinovart* (cat. exp.), Museu d'Història de Catalunya, Barcelona, 2007.

Els cartells d'artista de Domènec Fita

Kim Bover i Busquet

Patró de la Fundació Fita

Comissari de l'exposició *Fita en Cartell*

"El cartell com a objecte de disseny, de participació, de col·laboració, i de promoció personal i col·lectiva"

L'exposició que presentem, titulada *Fita en Cartell*, aplega una diversitat de propostes de cartells relacionades amb l'artista gironí. La mostra inclou obres realitzades pel mateix Fita com a cartellista, exemples d'altres autors que han utilitzat obres de Fita en els seus cartells, pòsters d'anunci sobre exposicions de Fita i també cartells en què Fita ha participat col·lectivament amb altres artistes, així com cartells provinents del seu Estudi d'art. Tot plegat ha estat possible fruit d'un minuciós treball de recol·lecció i inventari que posa en valor els continguts i la capacitat de comunicació que ens ofereixen els cartells.

Fita no va obrir cap carpeta específica per recollir i catalogar tot aquest material, que podia tenir una relació més o menys directa amb la seva obra. Sinó que aquest seguit de cartells s'ha pogut recollir gràcies a l'inventari elaborat pel Sr. Antoni Monturiol, llicenciat en història de l'Art, que, amb la col·laboració de la Sra. Magda Pujolàs, dissenyadora gràfica, van presentar a la Fundació Fita i al mateix artista. Així, a partir d'aquest document es va estructurar escrupolosament un inventari, que ha donat peu a la present exposició.

El recull s'ha posat en valor pel Sr. Santi Barjau, Doctor en història de l'art i autor d'un article que podreu llegir en el catàleg de l'exposició dissenyat per Roser Bover, també compta amb unes reproduccions fotogràfiques de qualitat fetes per Rafel Bosch.

En total, s'han inventariat 170 cartells: 16 realitzats per Fita, 29 en què l'artista va cedir obra per la imatge gràfica del cartell, 31 sobre exposicions de Fita, 21 de l'Estudi d'Art i, finalment, 71 cartells dissenyats per Fita conjuntament amb altres autors. A més, també s'han recollit dos cartells especials, que contenen un dibuix específic de Salvador Dalí i un de Modest Cuixart, sotmesos a publicació restringida.

Si es compara aquesta correlació comptable de cartells catalogats amb el nombre d'exposicions que figuren en el seu currículum, datat de l'any 2019, queda clar que probablement encara queden cartells per inventariar. Des de l'any 1953 fins a l'any 2020, durant 67 anys d'activitat ininterrompuda, Fita acumula 148 exposicions en solitari.

Tot i que Fita, en les seves reflexions publicades a *Notes manuscrites* 2018 –que recull en Toni i la Magda en l'article del catàleg–, posa en valor la importància del cartell, en el seu inventari manuscrit de més de 12.000 fitxes no figura cap entrada específica sobre aquest gènere. Únicament hi apareixen obres que es poden relacionar indirectament amb el cartellisme, però no cap anotació relacionada amb el cartell específicament. Així doncs, aquest fet ens porta a suposar que, per a l'artista, el cartell pròpiament era un paper imprès, que donava peu a moltes còpies per promocionar i divulgar l'activitat creativa, però amb poc valor artístic. Per a la Fundació Fita, però, aquesta faceta del pintor resulta profundament interessant, ja que el talent de l'artista converteix un document efímer com un cartell en un mural explicatiu i perdurable, al mateix temps que reafirma el seu plantejament transversal i universal com a artista que treballa totes les formes d'expressió. I és sota aquesta concepció transversal de l'obra de Fita que la Fundació, a través de la tasca estudiosa de l'Anastasia Guezdilova Zonko i la Carme Ors, treballa en la recerca, catalogació i actualització del llegat del creador gironí, per tal de poder documentar i posar en relleu el fet que Domènec Fita té un plantejament transversal i universal en el seu propi obrar com artista.

Pel que fa a l'espai expositiu, s'organitza en dos àmbits. D'una banda, la sala gran del segon pis de la Casa de Cultura, seu de la Fundació, on es presenta tot el cartellisme realitzat per Fita, conjuntament amb les peces en què el pintor és protagonista, ja sigui perquè la imatge correspon a una obra seva o perquè el cartell és un mitjà de divulgació de la seva obra. A

més, a l'espai de la Fundació hi trobarem un diàleg entre cartells i altres obres de l'artista, remarcant així la correspondència com a tret essencial del seu art global. Igualment, en aquest espai s'ofereix un racó dedicat a l'Estudi d'art i al grafisme utilitzat per Fita en el disseny de pòsters i cartells: "Crec que cada cartell ha de tenir l'expressió adequada i les lletres clares i concises" declarava l'artista. Una afirmació que fins i

plana de l'escultura *Sant Andreu*, (1961) feta de ferro forjat de 223 centímetres d'alt, ubicada a Ullastret.

En aquesta mateixa línia, els cartells *Exposició a l'Hotel Llevant de Llafranc sobre dibuix i ceràmica*, (1985) i el *50è Premi Bertrana de Girona*, (2017) tenen una composició formal similar, malgrat que els separen més de trenta anys. Aquest perfil monumental de la

FITA

DEL 20 D'ABRIL AL 9 DE MAIG DE 1996

tot es pot extrapolar a obres escultòriques, com la peça commemorativa de la història de la ciutat de Girona, situada als jardins de Pedret, prop de la via de ferrocarril, en què cada bloc de pedra llueix una inscripció determinada, talment com un cartell petri.

Sobre la correspondència entre els cartells i l'obra pictòrica o escultòrica de Fita destaca la connexió entre el cartell *Setmana Santa*, (1964) com una mostra

Estudis per l'escultura *Abat Oliba*, 2002
Acer inoxidable, 520 x 90 x 70 cm
Plaça del Bisbe Oliba, Vic

ciutat de Girona és un motiu constant en tota la seva obra i apareix també en la seva producció de cartellista. És una de les siluetes que dibuixa i redibuixa infinitament amb resultats creatius molt diversos i il·luminosos, fins a un dels seus darrers treballs de 2019, creats expressament pel documental sobre Fita i la catedral.

Igualment succeeix amb els cartells on apareixen temes florals o animalots, models reals que l'artista ha sintetitzat i esquematitzat al llarg de la seva trajectòria des de la representació figurativa fins a la màxima abstracció.

Evidentment, el rostre també ha estat una obsessió constant, que mai s'ha cansat de repetir, fins i tot en

blant amb l'autor. I, pel que fa als cartells, les mostres de l'església de Sant Enterrament de 2002 o els cartells de la Galeria d'Art de Figueres 1977 o de Dibuixos de 2010 a Puigcerdà mantenen una clara correlació expressiva amb aquest model de procedència.

moments quotidians com quan dibuixava un retrat sobre tothom qui el visitava a Sarrià de Ter o a la seva casa taller a Montjuïc. I d'aquí, per exemple, surt la imatge del cartell de l'artista Mercè Ferrè de Simón, datat de 1971. Fruit d'aquesta obsessió pel retrat propi i dels altres, quan Fita rebia un encàrrec i no trobava el model, ell mateix esdevenia el motlle, tal com demostren les escultures de l'Abat Oliva de Vic o la de Sant Benet deMontserrat, amb un rostre clarament sem-

Dins d'aquest diàleg de confluències, Fita va pintar l'any 1982 una sèrie de teles amb siluetes d'un nu femení sota un llençol, titulades Percep, Perceptible, de les que utilitzà un fragment reiteradament per il·lustrar els cartells d'exposicions de 1982 a Girona, 1985 a Sant Hilari, 1986 a Banyoles i 1988 a la Casa Cultura de Girona, entre altres. En definitiva, un material inventariat i catalogat que obra la porta a una anàlisi i valoració extensa entre les correlacions infinites en el fer i obrar de Fita.

Fita cartellista

Domènec Fita
Semana Santa, 1964
97 x 60 cm
Deposito legal-B7175-1964
Col·lecció Fundació Fita

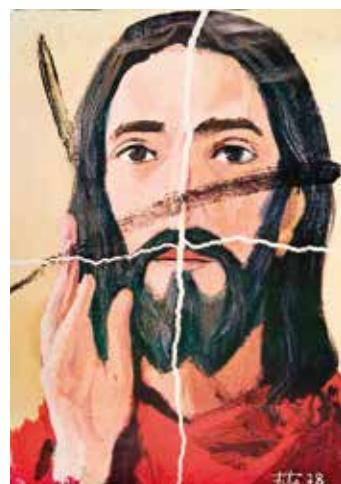
Domènec Fita
Dia del Seminari, 1966
Imprès revista (cartell no localitzat)
AHG, Fons Domènec Fita Molat

Domènec Fita
Curs per preparar professors
de català, 1973
45 x 32,5 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat

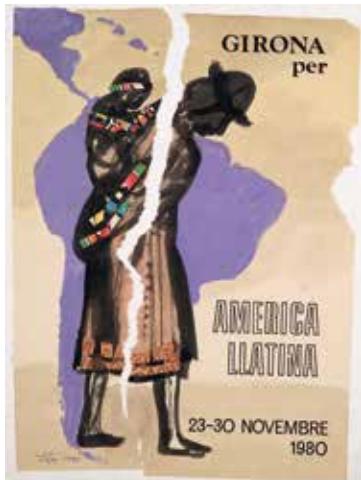
Domènec Fita
Final d'àmbit d'Estructura social, 1977
67,5 x 49 cm
Dip. Legal: GE. 767-1977
AHG, Fons Domènec Fita Molat-Capsa 50

Domènec Fita
Crist, 1978
69,5 x 49 cm
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
1a Trobada d'ex-alumnes
de llengua Catalana, 1978
64,5 x 31,5 cm
Biblioteca Pública
de Girona Carles Rahola

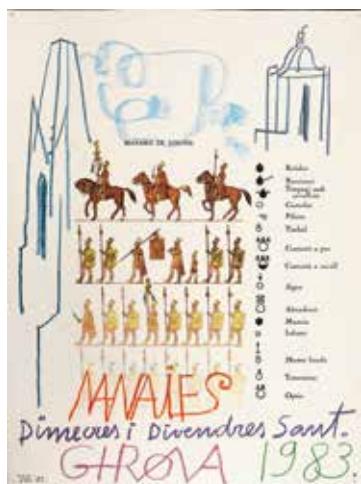
Domènec Fita
Original per cartell
Girona per amèrica Llatina, 1980
Tinta, guaix, lletra set i collage
36,5 x 27,5 cm
Col·lecció Fundació Fita

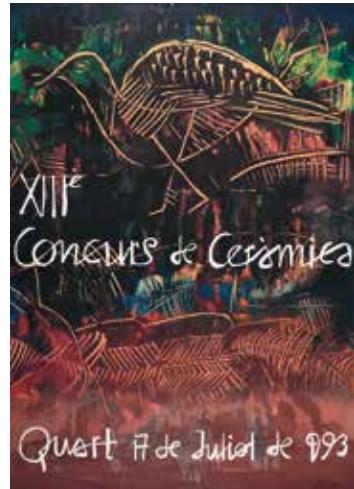
Domènec Fita
Any internacional del minusvàlid, 1981
63 x 43 cm
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Ràdio Anglès, 1983
50 x 48,5 cm
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Manaiès Girona, 1983
65,5 x 30,5 cm
Dip. Leg.: GI-187-83
Col·lecció Fundació Fita

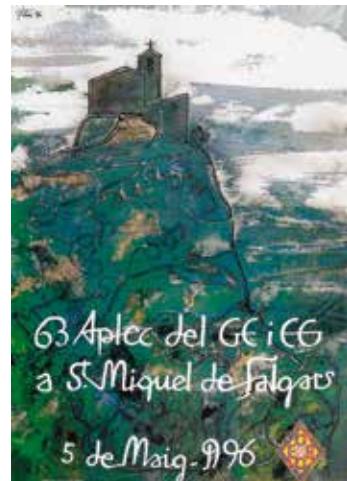
Domènec Fita
XIIIè Concurs de ceràmica, 1993
67,5 x 48 cm
Biblioteca Pública de Girona Carles Rahola

Domènec Fita
Hotel Llevant-Llafranc dibuix - ceràmica Fita, 1994
50 x 34 cm
Col·lecció Fundació Fita

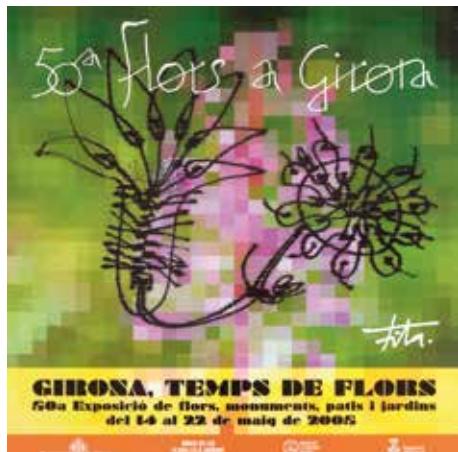
Domènec Fita
100 anys Dominiques Pont Major, 1994
29,5 x 21 cm
Paper de carta (cartell no localitzat)
AHG. Fons Domènec Fita Molat

Domènec Fita
63 Aplec del GEiEG, 1996
29,5 x 21 cm
Dip. Leg. Gi. 524-96
AHG. Fons Domènec Fita Molat

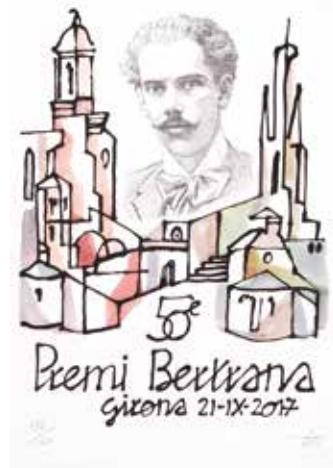
Domènec Fita
Festa Major Urb. Montjuïc, 1977
49,5 x 33 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 50

Domènec Fita
50a flors a Girona. Girona, temps de flors, 2005
68,5 x 69 cm
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
50 è Premi Bertrana, 2017
45 x 70 cm
Esbós
Col·lecció Fundació Fita

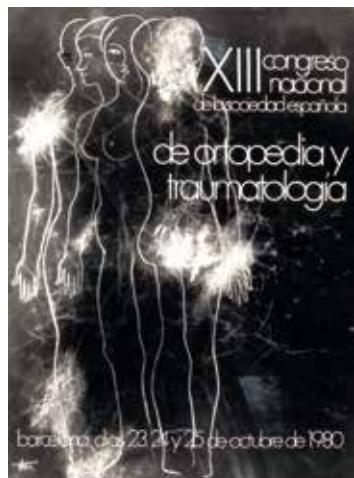

Domènec Fita
50 è Premi Bertrana, 2017
45 x 70 cm
Col·lecció Fundació Fita

Obra de Fita en cartell

Domènec Fita
Exposición de pintura
Mercè Ferré de Simón, 1971
43,5 x 21,5 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat

Domènec Fita
Fotografía (cartell no localitzat)
**XIII Congreso Nacional de la Sociedad
Española de Ortopedia y Traumatología**, 1980
AHG. Fons Domènec Fita Molat

Domènec Fita
VIII Concurso Provincial De Floricultura, 1963
Programa de mà (cartell no localitzat)
AHG. Fons Domènec Fita Molat

Domènec Fita
Missa del Gall GEiEG, 1981
39 x 29,5 cm
Col·lecció GEiEG

CONTRIBUCIÓ DE L'ESGLÉSIA A LA CULTURA CATALANA

GIRONA

EXPOSICIÓ
L'ESGLÉSIA I LA CULTURA
LA CULTURA I LES ARTS
ARTS PLÀSTICAS
ARTS MUSICALS
ARTS TEATRAL

EXPOSICIÓ
L'ESGLÉSIA I LA CULTURA
LA CULTURA I LES ARTS
ARTS PLÀSTICAS
ARTS MUSICALS
ARTS TEATRAL

EXPOSICIÓ
L'ESGLÉSIA I LA CULTURA
LA CULTURA I LES ARTS
ARTS PLÀSTICAS
ARTS MUSICALS
ARTS TEATRAL

EXPOSICIÓ
L'ESGLÉSIA I LA CULTURA
LA CULTURA I LES ARTS
ARTS PLÀSTICAS
ARTS MUSICALS
ARTS TEATRAL

EXPOSICIÓ
L'ESGLÉSIA I LA CULTURA
LA CULTURA I LES ARTS
ARTS PLÀSTICAS
ARTS MUSICALS
ARTS TEATRAL

EXPOSICIÓ
L'ESGLÉSIA I LA CULTURA
LA CULTURA I LES ARTS
ARTS PLÀSTICAS
ARTS MUSICALS
ARTS TEATRAL

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

Domènec Fita

Contribució de l'església
a la Cultura catalana, 1985

62 x 48 cm

Dipòsit legal: GI 1.004-1983
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita

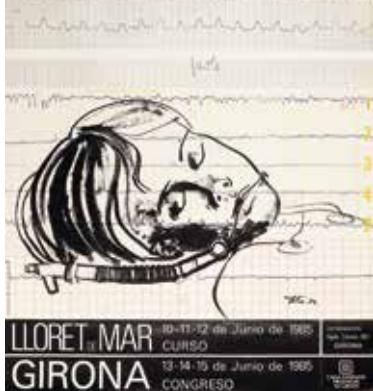
Escola de Ceràmica de la Bisbal, 1984

50 x 48,5 cm

Dipòsit legal: GI-387-1984
Col·lecció Fundació Fita

XVII CONGRESO NACIONAL
DE ANESTESIOLOGIA Y REANIMACION

1. CURSO DE INFORMÁTICA Y ANESTESIA

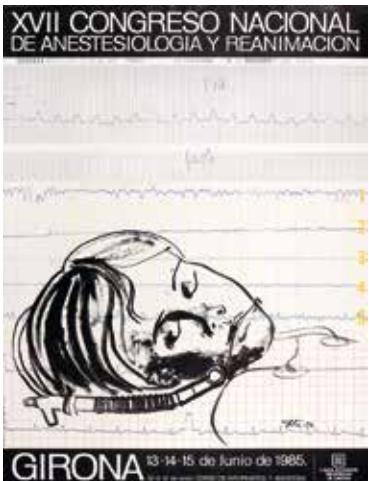

Domènec Fita

XVII Congreso Nacional de Anestesiología
y Reanimación, Lloret de Mar-Girona, 1985

62 x 48 cm

Dipòsit legal: GE-912-1984
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita

XVII Congreso Nacional de Anestesiología
y Reanimación, Girona, 1985

62 x 48 cm

Dipòsit legal: GE-912-1984
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita

TROBADA.
DE LA CATEQUESI DEL COR DE MARÍA DE GIRONA.
60º ANIVERSARI

34 x 25 cm

Col·lecció Fundació Fita

DIS-ART

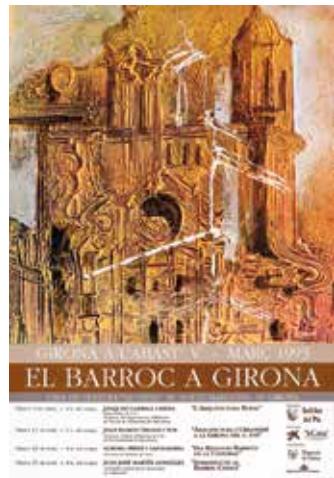
L'Àngel de bronze, 1988

67,5 x 33,5 cm

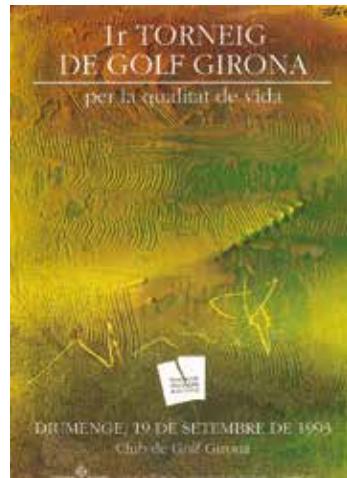
Dip. Legal GI-123/88
Col·lecció Fundació Fita

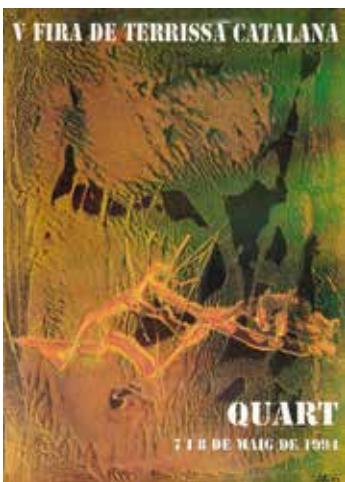
Domènec Fita
3ª Trobada d'Artesans
Brocanters i Antiquaris, 1988
Original per cartell
65 x 45 cm
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
El barroc a Girona, 1993
49,5 x 34 cm
Dip. Leg.: GI-114-93
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
1er Torneig de golf Girona per
la qualitat de vida, 1993
45 x 32 cm
Dip. Leg.: GI-1.307-93
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
V Fira de terrissa catalana Quart, 1994
69 x 49 cm
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Mar i muntanya, 1994
45x70 cm
Mixta/Paper, Edició limitada
Patronat de Turisme Costa Brava Girona
DL: GI 430-95

Domènec Fita
XXV Aniversari de les trobades d'animadors
de cant per a la litúrgia, 1995
30 x 22 cm
Dip. Leg.: GI-1.594-95
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Sabó 7, 1995
 34 x 24,5 cm
 Diari de Girona/Dip. Girona
 AHG. Fons Domènec Fita Molat

Domènec Fita
St. Nicolau, 14-X-1997
 24,5 x 34,5 cm
 El Punt/Caixa Girona
 Lamina 6

Domènec Fita
Processó Sant Enterrament, 2002
 40 x 25 cm
 Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Processó Sant Enterrament, 2002
 40 x 25 cm
 Col·lecció Fundació Fita

Desconegut
Lloret Mil anys, 2002
 42 x 30 cm
 Col·lecció Fundació Fita

Desconegut
La Fe, 2012
 42 x 29,5 cm
 Dip.legal:GI 462-2012
 Col·lecció Fundació Fita

Fita en cartell

Roser Bover
Fita en cartell, 2022
45 x 31,5 cm
Col·lecció Fundació Fita

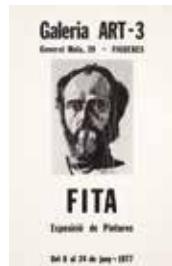
Domènec Fita
Exposició Homenatge del Magnífic Ajuntament de Palamós a l'escultor Fita, 1968
45 x 35 cm
Dipòsit Legal: GE.746-1968
Biblioteca Pública de Girona Carles Rahola

Domènec Fita/Narcís Comadira
Exposició Escultura D. Fita, 1971
31,5 x 21 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat

Domènec Fita
Sala d'Art Leonci Quera. Antològica de ceràmica FITÀ (1951-1975), 1976
47 x 32 cm
Col·lecció particular

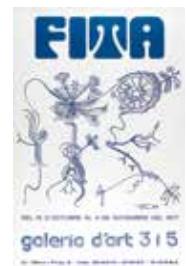
Desconegut
Galeria Art-3 Fita, 1977
45 x 23 cm
Dip. Leg. _GE-464/77
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Galeria Gorem. Esculturas Fita, 1977
47 x 35 cm
Col·lecció particular

Domènec Fita
Fita Exposició Antològica de Pintura.
Galeria d'Art Farmers, 1977
(anvers i revers)
47 x 35 cm
Dip. Leg. GE-266/77
Col·lecció particular

Domènec Fita
Fita, 1977
49,5 x 32 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 18

Domènec Fita
Galeria Gorem. Fita-Exposición de pintura, 1978
49 x 34 cm
Dip. Leg. GE-569/78
Col·lecció particular

Domènec Fita
Fita pintures, 1979
44,5 x 32 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 18

Fita exposició antològica, 1980

63 x 43,5 cm

Col·lecció Fundació Fita

Culturàlia 1980. Exposició
Antològica de Domènec Fita, 1980

58 x 23 cm

D.L.: B. 12310-1980

Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita

Exposició antològica de Domènec Fita, 1980

(anvers i revers)

63 x 21 cm

Col·lecció particular

Domènec Fita

Fita- Exposició de pintura, 1980

31,5 x 21,5 cm

Col·lecció particular

Domènec Fita

Fita exposició de pintures a
Cau Serrat de Tossa, 1980

42 x 30 cm

Col·lecció particular

Domènec Fita

Domènec Fita. Exposició. Escultura,
Pintura, Ceràmica, 1980

58 x 23 cm

Col·lecció Josep Perpinyà

Desconegut

G80 Exposició de Presentació, 1981

32,5 x 24 cm

AHG. Fons Domènec Fita Molat

Capsa 19

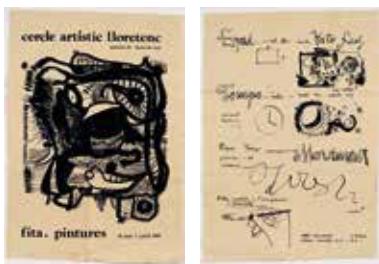

Domènec Fita

Fita pintures al taller Vila Clara, 1981

82 x 24,5 cm

Col·lecció particular

Domènec Fita

cercle artístic lloretenc. fita. pintures, 1981

(anvers i revers)

50,5 x 30,5 cm

Col·lecció particular

Domènec Fita

Obras de Domènec Fita

per les Gales d'Ànglès, 1982

(anvers i revers)

63 x 24 cm

Col·lecció particular

Domènec Fita

Escola de Belles Arts d'Olot. Exposició

Homenatge a Domènec Fita, 1984

51 x 35,5 cm

Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita

Escola de Belles Arts d'Olot. Exposició

Homenatge a Domènec Fita, 1984

51 x 35,5 cm

Col·lecció Fundació Fita

Desconegut
Aula 2, Diàleg obert entre Domènec
Fita i Josep Mª Fonalleras, 1984
31 x 20 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 19

Domènec Fita
Fita pintures i dibuixos, 1985
34,5 x 24,5 cm
Col·lecció Fundació Fita

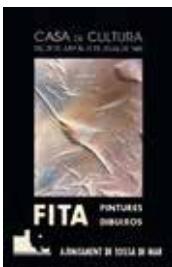
Domènec Fita
Art 16'85 Fita, 1985
49 x 34 cm
Dip. Leg. GI 412-1985
Col·lecció particular

Domènec Fita
Fita al tint, 1986
64 x 43 cm
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Fita 45 anys de pintura. Barcelona
cotxeres de Sants, 1987
35 x 50 cm
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Casa de Cultura.
Fita pintures del 1942 al 1988, 1988
49,5 x 33 cm
Ctra. Barcelona 485-Girona
Dip. Leg. GI-525

Domènec Fita
Casa de Cultura.
Fita pintures del 1942 al 1988, 1988
49,5 x 33 cm
Dip. Leg. GI-525
Col·lecció Fundació Fita

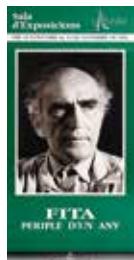
Desconegut, (vitall de Domènec Fita)
Festa Major de Banyoles Sant
Martiria 1988, Programa, 1988
68 x 21,5 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 20

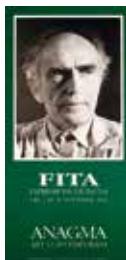
Domènec Fita
Fita Sala Municipal
d'exposicions. Llançà, 1988
49,5 x 33 cm
Col·lecció Fundació Fita

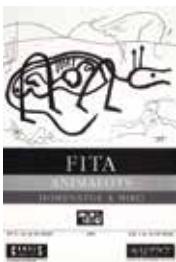
Desconegut,
Fita, 1988
Biblioteca Fages de Climent. Figueres

Joaquim Puigvert / Domènec Fita
Fita perípele d'un any, 1992
44 x 21 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat

Joaquim Puigvert / Domènec Fita
Fita Expressions de Fauna , 1984
51 x 35,5 cm
Col·lecció Fundació Fita

Desconegut
Fita Animalots. Homenatge a Miró, 1992
49,5 x 33 cm
Col·lecció Fundació Fita

Fita -Pintures / Jaume Lladó-Pessebre, 1993
49,5 x 33 cm
Presses Littéraires-66240
Saint-Estève-Tel:68.92.70.09
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Fita-Pintures Animalots, 1993
44 x 22 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat

Domènec Fita/ Duatis disseny
Fita 50 anys d'art integral, 1993
49 x 34 cm
Col·lecció Fundació Fita

Desconegut
Exposició Fita, 1995
49 x 32 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 42

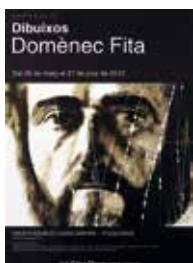
Domènec Fita
Fita, 1996
34 x 21,5 cm
AHG. Fons Domènec
Fita Molat-Capsa 42

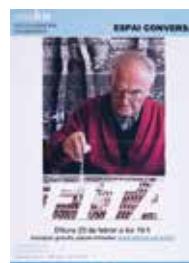
Domènec Fita
Domènec Fita. Resum d'un any, 1999
50 x 21 cm
Arxiu Municipal de Girona
Registre específic: 9581

Genís Tolosa
Domènec Fita, 2008
108,5 x 48,5 cm
[Imprenta Aubert]
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Domènec Fita Dibuixos, 2010
42 x 30 cm
Col·lecció Fundació Fita

Desconegut
Espai de conversa. Fita, 2015
41 x 29 cm
Biblioteca Pública de Girona Carles Rahola

Roser Bover
Fita 90, 2018
42 x 21 cm
Col·lecció Fundació Fita

Roser Bover
Goteix, 2018
42 x 22,6 cm
Col·lecció Fundació Fita

Fita i altres artistes en cartell

Lluís Güell
Exposición de Arte Sacro, 1965
68 x 61 cm
Deposito legal B-10-582-1965
Collecció particular

Narcís Comadira Moragriera
II Exposición de Arte Sacro, 1967
81,5 x 53 cm
Dep. Legal: Ge 102-1967
Museu d'Art de Girona Núm. Reg. MDG 3003.
Fons Bisbat de Girona

Desconegut
Exposición art actual - la bisbal, 1968
31,5 x 21,5 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat

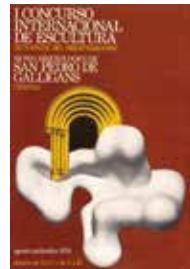
Ricard Giralt Miracle
Salo d'estiu, 1969
32,5 x 22,5 cm
Filograf
Dep. Legal B.26.587-1969
AHG. Fons Domènec Fita Molat

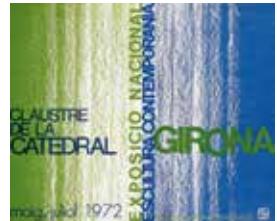
Desconegut
Exposició ceràmica catalana actual, 1969
58 x 43,5 cm
D.L. T.: 3971.969
AHG, Fons Domènec Fita Molat

Desconegut
Grup de Girona, 1971
45 x 23 cm
Col·lecció Fundació Fita

J. Niubó
I Concurso Internacional de Escultura, 1972
33 x 23 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 17

Desconegut
Exposició Nacional Escultura Contemporània Girona, 1972
60,5 x 49 cm
Dep. Leg. GE 291-72
AHG, Fons Domènec Fita Molat-Capsa 17

Desconegut
III Exposició Provincial, 1973
59,5 x 20 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat

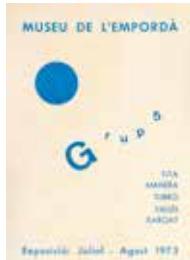
Desconegut
Casa de Cultura Olot Grup 5, 1973
59,5 x 20 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat

Domènec Fita
Casa de Cultura de la Excm. Diputació de Girona. Grup 5, 1973
42 x 32 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat

Desconegut
Galeria Massanet - L'Escola. Grup 5, 1973
45 x 32 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 17

Desconegut
Museu de l'Empordà. Grup 5, 1973
45,5 x 32 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 17

Desconegut
Comadira-Fita-Vivò-Xargay, 1973
40 x 30 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 17

Desconegut
Fita, escultura. dibuix. Puigvert, foto, cine, 1973
32 x 43 cm
Dep. Leg. Ge 279-73
AHG, Fons Domènec Fita Molat-Capsa 17

Modul. Foto: Actini
Primera Mostra Provincial d'Art Fontana d'Or, 1973
65 x 47 cm
D.L. GE. 404-1973
Museu d'Art de Girona JF 00145

Josep Perpinyà
Exposición Galerías Internacional, 1971

44 x 32,5 cm

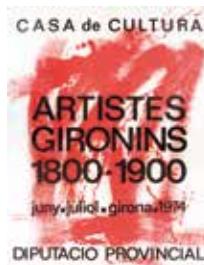
Dip. Leg.: GE 790-1971
AHG, Fons Domènec Fita Molat

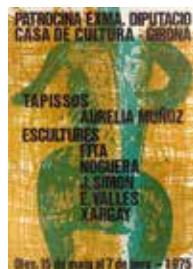
Salvador Dalí
Mostra Provincial d'Art "Fontana d'Or", 1973
67,5 x 50 cm
J. Torrents
DEP. LEGAL 43398-23/10/73-500 Ejem.
Col·lecció Josep Perpinyà

Desconegut
Homenatge a Picasso, 1973
35 x 18 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat

Domènec Fita
Artistes Gironins 1800-1900, 1974
64 x 49,5 cm
Dep. Leg.: GE, 283-74
AHG, Fons Domènec Fita Molat

Emilia Xargay
Tapisso Aurelia Muñoz. Escultures Fita, Noguera, J. Simon, E. Valles, Xargay, 1975
58 x 41,5 cm
Dep. Leg. GE 221-75
AHG, Fons Domènec Fita Molat-Capsa 18

Pilarin Bayés
Les cent cares del cavall, 1975
27 x 19,5 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 18

Ricard Giralt Miracle
Exposición de pequeña escultura, 1975
50 x 20,5 cm
Dep. Legal B, 25.051-1975
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 18

Desconegut
L'altra Girona, 1975
44,5 X 32 cm
Dip. Legal, GE 124-1975
AHG, Fons Domènec Fita Molat-Capsa 18

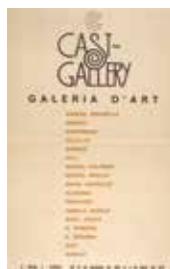
Domènec Fita
Setmana del "Bertrana", 1975
48 x 33 cm
Dip. Leg. GE 264/75
Biblioteca Pública de Girona Carles Rahola

Rosa Bisbe
Joies, objectes, escultures; artistes de Girona, 1977
46 x 32 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat-Capsa 18

Pia Crozet
16 artistes de Girona, 1977
67,5 x 44,5 cm
Biblioteca Pública de Girona Carles Rahola

Desconegut
Cast-Gallery Galeria d'Art, 1978
50,5 x 32,5 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat-Capsa 18

Desconeget
pintures Fita, 1978
44,5 x 32 cm

AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 18

Desconeget
Cuxart, Fita, Granados Llimona, Llonch,
Martinell, Minstral, Rocas, E. Vallés,
Vicens, F. Vilà, Xargay, 1978
44 x 32 cm

AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 18

Desconeget
Galeria Canals Subasta, 1979
29,5 x 21 cm

AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 18

Enric Marquès
I Mostra Punt.Diari.
Art Català Contemporani, 1980
63,5 x 44,5 cm

Col·lecció particular

Desconeget
Vint-i-cinc artistes al Gironès
i Comarca de Banyoles, 1980
32 x 22 cm

AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 19

Desconeget
Mostra d'Art Gironí Actual, 1981
41,5 x 30 cm

Dip. Leg.; GE-480/81
AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 19

Desconeget
Ferrando, Fita, Paulí, Jordi Samsó, 1982
39 x 35 cm

AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 19

Narcís Comadira (dibuix Leoni Quera)
Retrats al Museu d'Art, 1984
50 x 28,5 cm

Dipòsit Legal: GE. 859-1984
AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 19

Lluís Vilà
Mostra d'Art Contemporani de
les Comarques Gironines, 1984
60 x 40 cm

Dip. Leg. AND 98/1984

Museu d'Art de Girona, Núm. Reg. JF00135

Kim Domene
Mostra d'Art Contemporani de
les Comarques Gironines, 1984
60,5 x 41,5 cm

Dip. Leg. AND 97/1984

Museu d'Art de Girona, Núm. Reg. JF00130

Desconeget
Mostra d'Art Contemporani de
les Comarques Gironines, 1984
60 x 40 cm

Dip. Leg. AND 96/1984

Museu d'Art de Girona, Núm. Reg. JF00118

Joan Casanovas
17 artistes gironins
68 x 33 cm

Dipòsit legal: GE-849-1984
Col·lecció particular

Desconegut
Galeria d'Art el Molí Col·lectiva, 1985
31 x 20 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 19

Desconegut
Art Català Contemporani (1970-1985), 1985
30 x 21 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat-Capsa 19

Dis Art. Girona
Primera Mostra d'Art, 1985
63 x 40 cm
Museu d'Art de Girona JF 00296

Josep M. Joan i Rosa
Barcelona Primera
Mostra d'Art de Girona, 1986
59,5 x 25 cm
Dip. Leg. GI-130/1986
AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 19

Josep M. Joan i Rosa
Encamp Primera
Mostra d'Art de Girona, 1986
59,5 x 25 cm
Dip. Leg. GI-130/1986
AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 19

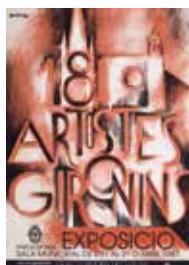
Josep M. Joan i Rosa
Lleida Primera
Mostra d'Art de Girona, 1986
59,5 x 25 cm
Dip. Leg. GI-130/1986
AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 19

Josep M. Joan i Rosa
Lleida Primera
Mostra d'Art de Girona, 1986
59,5 x 25 cm
Dip. Leg. GI-130/1986
AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 19

Quim Domene
Mostra d'art eròtic, 1986
44 x 44 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 19

Josep Perpinyà
18 artistes gironins, 1987
43 x 30 cm
Collecció Josep Perpinyà

Desconegut
Un record per l'amic Martínez Parra.
Mostra Col·lectiva d'Art Llançà, 1990
31 x 44 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 20

Josep M. Subirachs
Olimpiada d'Art. Sant Cugat '92, 1992
67,5 x 40 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat

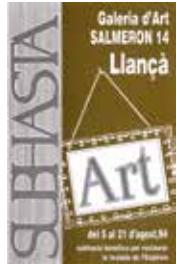
Desconegut
Art per la llibilitat, 1992
42 x 30 cm
Dip. legal: GI2263-92
Biblioteca Pública de Girona Carles Rahola

Desconeget/ Fotografia: Cristina Mas
1ª Festa del Gravat al carrer, 1993
50 x 34 cm
d.l. GI-1.347-93
AHG, Fons Domènec Fita Molat

Desconeugut
Homenatge a Joan Miró, 1993
44 x 21 cm
Dipòsit Legal: GI-1955-93
AHG, Fons Domènec Fita Molat

R. Borras
Subhasta Art Llança, 1994
28 x 18 cm
Dip. Leggal GI-536/94
AHG, Fons Domènec Fita Molat

AMR Estudi Gràfic
Exposició Subasta
Hotel Peninsular, 1994
64 x 28 cm
d.l. GI-0205-94
AHG, Fons Domènec Fitó Molat

Desconeugut
Empori Galeria d'Art, 1994
48,5 x 33 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat

Desconegut
Sant Sebastià vist per..., 1995
66,5 x 30 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 42

Desconeugut
Dalí, Fita, Massot,
Miró, Ponç, Tàpies, 1995
49 x 32 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 42

Desconegut
VIII Festa del Bosch de Can Ginebreda
Revisió a la Sardana, 1996
29,5 x 21 cm
AHG, Fons Domènec Fitó Molat
Capsa 42

Desconeget
Can Ginebreda Gran Festa de la Memòria
100 artistes recordant la Bauhaus, 1997
30 x 42 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 42

Andreu Solé Camps
Art Sacre Gironí d'Ahir i d'Avui, 2001
43,5 x 21 cm
Col·lecció particular

Domènec Fità
Processó del Sant enterrament, 2002
44,5 x 32,5 cm
Arxiu Municipal de Girona
Registre específic: 5844

Desconeget
Homenatge Domènec Fita, 2011
42,5 x 29,5 cm
Col·lecció Fundació Fita

Cartells de Fita per l'Estudi d'Art

Domènec Fita
Estudi d'Art Fita, 1979
44,5 x 32 cm
AHG. Fons Domènec Fita Molat
Capsa 18

Domènec Fita
Estudi d'Art - Fita, 1980
43 x 31 cm
Col·lecció Fundació Fita

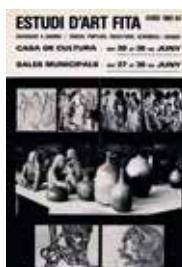
Domènec Fita
Estudi d'Art Fita. Institut vell, 1981
44,5 x 21 cm
Col·lecció particular

Domènec Fita
Estudi d'Art Fita, 1981
44 x 30,5 cm
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Estudi d'Art Fita Sales Municipals, 1982
68 x 24 cm
Col·lecció particular

Domènec Fita
Estudi d'Art Fita. Casa de Cultura. Sales Municipals, 1983
49,5 x 35 cm
Col·lecció particular

Domènec Fita
Estudi d'art Fita, 1983
86 x 120 cm
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita
Estudi d'Art V. Exposició. Girona 1984. Sales Municipals. Casa de Cultura, 1984
60 x 40 cm
Col·lecció particular

Domènec Fita
Estudi d'Art Casa de Cultura, 1986
44 x 44 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat-Capsa 19

Domènec Fita
7a Exposició Estudi d'Art, 1986
31 x 44 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 32

Domènec Fita
Estudi d'Art Casa de Cultura, 1987
35 x 50 cm
Col·lecció Fundació Fita

Domènec Fita Foto: Maria Geli
Estudi d'Art Fita Dibuix, Pintura, 1988
44 x 31 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 32

Domènec Fita
Estudi d'Art Fita Dibuix, Pintura, 1991
44 x 31 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 32

Domènec Fita
Estudi d'Art Fita Dibuix, Pintura, 1992
32 x 44 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 32

Domènec Fita
Estudi d'Art Fita dibuix, pintura, 1993
29,5 x 42,5 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 49

Santi Ros /Domènec Fita
15 anys d'estudi d'Art 1979/1994, 1994
29,5 x 42 cm
Col·lecció particular

Domènec Fita
Estudi d'Art Fita Casa de Cultura, 1995
32 x 44 cm
Col·lecció particular

Domènec Fita
Estudi d'Art Fita Casa de Cultura, 1996
32 x 44 cm
Col·lecció particular

Domènec Fita
Estudi d'Art Fita Casa de Cultura, 1997
44 x 32 cm
Col·lecció particular

Domènec Fita
Estudi d'Art Fita Dibuix, Pintura, 1998
21,5 x 31,5 cm
AHG, Fons Domènec Fita Molat
Capsa 49

